

ข่าวพันธกิจสำหรับผู้ใหญ่

สำนักงานภาคแอฟริกาตะวันตกกลาง

ไตรมาสที่ 4

ตุลาคม - พฤศจิกายน - ธันวาคม 2023

สารบัญ

	หน้า
ประเทศแคนเมอรูน	
1 การมองเห็นพระเจ้า / 7 ตุลาคม 2023	3
2 การถูกเติมเต็มด้วยสันติสุข / 14 ตุลาคม 2023	6
3 ความหวังของคนตาบอด / 21 ตุลาคม 2023	8
4 ชายสูงอายุต้องรอนานแสนนาน / 28 ตุลาคม 2023	10
ประเทศกินี	
5 ทำให้เกิดการสั่นไหวอากาศ โดยมือที่มองไม่เห็น / 4 พฤศจิกายน 2023	12
6 ถูกทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง / 11 พฤศจิกายน 2023	14
ประเทศกานา	
7 การพบโรงเรียนที่ใช้ / 18 พฤศจิกายน 2023	16
8 การติดตามความจริง / 25 พฤศจิกายน 2023	18
9 โบสถ์ที่มีอิทธิพลแห่งหนึ่ง / 2 ธันวาคม 2023	20
10 ปกป้องตัวเองด้วยเคียวด้ามยาวสำหรับตัดหญ้า / 9 ธันวาคม 2023	22
11 มาตามอะแนทโตมี (กายวิภาควิทยา) / 16 ธันวาคม 2023	24
12 อ่านข้ามพระบัญญัติสิบประการข้อที่สี่ / 23 ธันวาคม 2023	26
13 ความสำคัญของการเชื่อเชิญ / 30 ธันวาคม 2023	28

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 7 ตุลาคม 2023

การมองเห็นพระเจ้า

เล่าโดย แจ็คเควซ...ประเทศแคนเมอรูน

เหนือสิ่งอื่นใด แจ็คเควซ ต้องการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในทวีปแอฟริกาตะวันตก ในประเทศแคนเมอรูน แต่การสอบเข้ามหาวิทยาลัยดังกล่าวครั้งที่สองตกอยู่ในวันสะบาโต

แจ็คเควซเรียนให้คณะอาจารย์ที่จัดการสอบในวันศุกร์ และวันเสาร์ ที่ศูนย์การสอบที่เมือง “ยาอันเด” เมืองหลวงของประเทศ “แคนเมอรูน” ว่า “ผมเป็นเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส...ผมไม่สามารถเข้ามานั่งสอบในวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันสะบาโตได้” “อาจารย์คนหนึ่งกล่าวว่า “แค่มาสอบวันเดียว อย่าไปวิตกอะไรมากมาย” อาจารย์คนหนึ่งกล่าวว่าแนะนำ “อาจารย์อีกคนกล่าวเสริมว่า “เธอแค่มาสอบวันเดียวจะอะไรนักหนา” อาจารย์คนที่สองกล่าวแสดงความเห็นด้วย แจ็คเควซ กล่าวยืนยันความตั้งใจของเขาว่า “ผมอยากให้คณะอาจารย์ทราบ ว่า ถ้าอาจารย์ไม่พบผมพรุ่งนี้ที่ห้องสอบ ก็แสดงว่าในเวลานั้นผมกำลังอยู่ในโบสถ์”

อาจารย์บางคนกล่าวเชิงล้อเล่นแจ็คเควซว่า “เธอทำตัวเป็นบาทหลวงเลยนะ...แต่บาทหลวงจะสอบตกป็นแน่ถ้าไม่มาสอบในวันเสาร์!” อาจารย์คนหนึ่งพูดทิ้งท้าย แจ็คเควซ เดินทางกลับบ้าน เขาได้มอบถวายดวงใจของเขาแด่พระเยซูด้วยการรับบัพติศมาเมื่อหนึ่งปีที่ผ่านมา และนับแต่วันนั้นเขาได้ตั้งใจที่จะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าเป็นเจ้าแห่งวันสะบาโต ดังนั้นในวันสะบาโตเขาตัดสินใจอดอาหาร และอธิษฐานในช่วงชั่วโมงของวันสะบาโต และใช้เวลาอยู่ที่โบสถ์ หลังจากดวงอาทิตย์ตกดินหลังวันสะบาโต เขาเดินทางไปที่ศูนย์สำหรับการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ไม่มีใครอยู่ที่นั่น การสอบได้เสร็จไปก่อนหน้า และคณะอาจารย์คุมสอบได้เดินทางออกจากศูนย์สอบไปแล้ว แจ็คเควซจึงเดินเท้ากลับบ้าน

เช้าตรู่วันอาทิตย์ แจ็คเควซเดินทางไปที่ศูนย์สำหรับการสอบ ไม่มีใครอยู่ที่นั่น เขาอยู่ทั้งวันเพื่อจะพบกับใครสักคน เช้าตรู่วันจันทร์เขาเดินทางไปที่ศูนย์สำหรับการสอบอีกครั้งหนึ่ง เขานั่งลงและรอ.....สักครู่ต่อมา อาจารย์กลุ่มหนึ่งได้เดินทางมาที่ศูนย์ และนักเรียนที่เข้าสอบทั้งหลายก็ได้มาที่ศูนย์ด้วย เหล่าอาจารย์ได้แจกผลของการสอบให้กับนักเรียนที่เข้าสอบ ประมาณเที่ยงวันหัวหน้าคณะอาจารย์ได้ถามอาจารย์ทั้งหลายว่า “ทุกสิ่งเรียบร้อยดีหรือ?” อาจารย์คนหนึ่งตอบแทนเพื่อนอาจารย์ว่า “ทุกอย่างเรียบร้อยดี ยกเว้นบาทหลวงคนหนึ่งที่นี่” พลางชี้มือมาที่แจ็คเควซ...อาจารย์คนนั้นรีบอธิบายต่อว่า “แจ็คเควซได้ปฏิเสธที่จะเข้าห้องสอบในวันเสาร์ เขาบอกว่าเป็นวันบริสุทธิ์เรียกว่าวันสะบาโต”

หัวหน้าคณะอาจารย์สั่งพวกอาจารย์ว่า “จัดให้เขานั่งสอบเดี๋ยวนี้เลย...นี่เป็นสิ่งที่เราจะทำได้” อาจารย์สองคนที่คุมสอบสำหรับสองวิชา อาจารย์คนแรกให้เขานั่งสอบวิชาภาษาอังกฤษ แทนที่จะนำข้อสอบสำหรับ ไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ ความเข้าใจภาษาอังกฤษ การสนทนา การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ อาจารย์คนนั้นได้นำหนังสือภาษาอังกฤษออกมาจากกระเป๋า และสั่งให้เขาอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง แจ็คเควซไม่เคยเห็นหนังสือเล่มนั้นในตำราเรียนชั้นมัธยมปลาย หรือหนังสือสำหรับอ่านประกอบมาก่อน แจ็คเควซอ่านหนังสือภาษาเล่มนั้นอย่างตะกุกตะกักในหลายคำ และหลายบางประโยค...อาจารย์คนนั้นบอกให้เขาหยุดอ่าน พูกว่า “เธออ่านผิดหลายคำ แน่แน่นอนถ้าจะให้เธอ

แปลความหมายคงแปลไม่ได้อยู่ดี เธอไม่รู้คำศัพท์ และไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง อย่างน้อยก็พอจะรู้เรื่อง ดังนั้นเธอจะผ่านข้อสอบภาษาอังกฤษได้อย่างไร?”

แจ็กเควซ กล่าวขอความกรุณาจากอาจารย์ว่า โปรดถามผมในสิ่งที่สอนในชั้นมัธยมปลาย และหนังสืออ่านประกอบเท่าที่มีอยู่ทั้งหมดได้ไหมครับ?” อาจารย์ตอบยืนยันว่า “ไม่..อาจารย์จะไม่ถามคำถามใดๆเธออีก...อาจารย์บอกได้คำเดียวว่า...เธอไม่ผ่าน!” ขณะแจ็กเควซกล่าวอ่อนวอนขอโอกาสอีกครั้งจากอาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษ แต่อาจารย์กลับเดินตรงไปที่ประตูห้อง ทันใดนั้นอาจารย์ได้หยุดกึกลงในทันที เหมือนเขาได้เห็นใครยื่นขวางทางไว้ อาจารย์ไม่ได้หันหน้ามามองแจ็กเควซ แต่ได้พูดในเสียงละเมอ แต่ชัดถ้อยชัดคำว่า “เธอไม่ต้องกังวลนะ” พูดเสร็จเขาสามารถเดินออกจากห้องนั้นไปได้

อาจารย์คนต่อไปที่จะสอบเขาคือในวิชาหมวดที่สอง คือวิชาภูมิศาสตร์ วิชารัฐศาสตร์ และวิชาภูมิศาสตร์ อาจารย์ผู้คุมสอบบอกให้แจ็กเควซนั่งลงที่เก้าอี้หน้าโต๊ะทำงานของเขาและกล่าวขึ้นว่า “สุภาพบุรุษหนุ่มแห่งวันสะบาโต อธิบายมาสิว่า...วันสะบาโตมีความสำคัญประการใด?”

แจ็กเควซ ขอนำพระคัมภีร์ขึ้นมาอ่านอ้างอิง อาจารย์บอกว่า ไม่ต้องเอาพระคัมภีร์ขึ้นมาอ่าน เอาที่เธอเข้าใจก็แล้วกัน หลังจากที่แจ็กเควซ อ้างถึงความสำคัญของวันสะบาโตเสร็จลง อาจารย์ก็กล่าวชมว่า “เธอเล่าเรื่องวันสะบาโตได้ดี...เธอผ่านไปแล้วครั้งแรก ตอนนี้อาจารย์จะถามคำถามอีกข้อ ถ้าเธอตอบได้อย่างมีเหตุผลก็จะถือว่าผ่าน ถ้าไม่ก็จะไม่ผ่าน “อาจารย์ขอลาเธอว่าวิชาสามวิชาที่เธอได้เรียนมาไม่ว่า จะเป็นวิชารัฐศาสตร์, ภูมิศาสตร์, และประวัติศาสตร์ ช่วยให้นักเรียนนักศึกษากลายเป็นคนดี และรักประเทศชาติได้อย่างไร แล้วคำสอนศาสนามีส่วนช่วยส่งเสริมให้บุคคลเป็นประชากรที่ดีของประเทศได้อย่างไร? หลังจากที่แจ็กเควซสรุปเรื่องความดีของสามวิชาที่สอนในโรงเรียน...แจ็กเควซกล่าวสรุปว่า คำสอนเรื่องศาสนา มีความสำคัญยิ่งกว่า วิชาต่างๆที่กล่าวมาที่ให้วิชาความรู้ ความเข้าใจ...แต่ศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี ให้ทำการดี ให้รัก และสามัคคี ซึ่งสอนถึงขั้นจิตสำนึกผิดและชอบ ความอดทน ความอดกลั้น ความรัก และการเสียสละ..ความเกรงกลัวต่อบาป.

เมื่อ แจ็กเควซ ตอบถึงตอนนี้ มีอาจารย์คนหนึ่งเข้ามาในห้อง อาจารย์คนที่สอบแบบสัมภาษณ์ หันมาพูดคุยกับแจ็กเควซว่า “การสอบเสร็จแล้ว เธอออกไปได้ !” ในเวลาต่อมา ขณะแจ็กเควซเดินกลับมาที่ศูนย์ในตอนเย็น เพื่อฟังผลลัพธ์ของการสอบ รถยนต์คันหนึ่งขับรุดมาหยุดที่ข้างเขาห่างแค่เมตรครึ่ง... อาจารย์ผู้ทำการสอบภาษาอังกฤษ ใให้กับแจ็กเควซ ยืนศีรษะออกมาทางหน้าต่างของตัวรถแล้วร้องบอกแจ็กเควซว่า “ขอแสดงความยินดีด้วยนะ” ฝ่ายแจ็กเควซรู้สึกประหลาดใจ สงสัยว่าอาจารย์พูดล้อเขาเล่นอีกหรือเปล่า?

ที่ศูนย์การสอบ แจ็กเควซ ยืนคุยกันรอผลการสอบพร้อมกับผู้เข้าสอบคนอื่นๆ อาจารย์คนหนึ่งเดินมา มีแผ่นกระดาษพิมพ์รายชื่อผู้เข้าทำการสอบในมือ และอ่านชื่อนักเรียนผู้สอบผ่านทีละชื่อ พลันแจ็กเควซได้ยินชื่อของเขาถูกอ่านออกมา แจ็กเควซรู้สึกตื่นตกใจ เขาผลอยกแขนทั้งสองของเขาขึ้นสุดแขนในอากาศ และอุทานออกมาเสียงดังว่า “ขอบพระคุณพระเจ้า!” เมื่อแจ็กเควซมองหาครูผู้คุมสอบวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อพบเขา แจ็กเควซ กล่าวขอบคุณเขาขกใหญ่ อาจารย์คนนั้นทวนคำที่เขาพูดครั้งแรกว่า “เธอไม่ต้องกังวลนะ” แต่เธอไม่เชื่อ...จะว่าไปเราไม่อยากจะให้เธอสอบผ่าน” “ผมสงสัยว่า เมื่ออาจารย์หลายคนไม่อยากจะให้ผมสอบผ่านภาษาอังกฤษ แล้วเหตุใดผมจึงสอบผ่าน” อาจารย์คนนั้นทำสีหน้างงๆ แล้วพูดขึ้นว่า...อาจารย์ก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน ว่าทำไมฉันให้เธอสอบผ่าน”

เมื่อแจ๊คควาชได้ยินเช่นนั้น เขารู้สึกงงใจมากขึ้น เขาไม่ทราบเหตุผลจริงๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้น สิ่งที่เขาทราบมีอยู่สิ่งเดียวว่า พระเจ้าได้ทรงฟังคำอธิษฐานของเขา และพระเจ้าทรงให้เกียรติแก่เขา เพราะเขาถวายพระเกียรติแด่พระองค์ในเรื่องราววันสะบาโต ตอนนี้แจ๊คควาชมีอายุ 56 ปี แต่เขาไม่เคยลืมวันนั้น “ผมไม่มีความสงสัยใดๆเลย ว่า ผมได้เห็นฤทธานุภาพของพระเจ้า” เขากล่าวอย่างเชื่อมั่น

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสาม จะนำไปขยายงานด้านการศึกษาของเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสในประเทศแคเมอรูน ด้วยการเปิดโรงเรียนสองภาษาขึ้น สถานที่ที่เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูในภาษาฝรั่งเศส และภาษาอังกฤษ ขอขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่านที่ได้วางแผนการถวายไว้อย่างเอื้ออาทร.

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 14 ตุลาคม 2023

การถูกเติมเต็มด้วยสันติสุข

เล่าโดย ซาโลเม...ประเทศแคเมอรูน

ชื่อ “ซาโลเม” หมายถึงสันติสุข แต่ชีวิตของเธอไม่ขาดสิ่งใดนอกจากสันติสุข เรื่องนี้เกิดขึ้นในภาคตะวันตกของทวีปแอฟริกา คือประเทศแคเมอรูน “ซาโลเม” ต้องต่อสู้ดิ้นรน เพื่อให้พ้นจากการเข้าถึงของวิญญาณร้าย

เรื่องทั้งหมดเริ่มต้นขึ้นเมื่อซาโลเม เดินทางไปเยี่ยมครูสอนชั้นมัธยมปลายของเธอ ซึ่งสอนในโรงเรียนชั้นมัธยมปลายเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสที่เมือง “ยาอุนเด” เมืองหลวงของประเทศแคเมอรูน ซาโลเมเข้าเรียนชั้นพิเศษในตอนเย็น ด้วยความหวังว่าเธอจะเรียนสำเร็จ และเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาต่อไป ซาโลเมเป็นนักเรียนระดับสูงสุดในชั้นของเธอ หลังจบชั้นมัธยมปลาย ซาโลเมไปสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย แต่หลังจากนั่งสอบสี่ครั้ง ซาโลเมก็ยังสอบไม่ผ่าน ดังนั้นเธอจึงขอให้ครูที่เคยสอนเธอช่วยติวให้เธอ “ครูสามารถอธิษฐานเพื่อเธอได้” ครูบอกกับซาโลเม ซึ่งเธอก็ขอวิธีการของครู ครูพูดต่อว่า “แต่เธอจะต้องดำเนินชีวิตสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า”

ซาโลเมตอบตกลง ซาโลเม ไม่ใช่ชาวแอ๊ดเวนตีส แต่เธอไม่คิดว่าเธอจะต้องทำการเปลี่ยนแปลงสิ่งใด สิ่งที่เป็นอยู่ในชีวิตของเธอ เธอคิดว่ามันสอดคล้องกับคำสอนของพระเจ้าอยู่แล้ว ไม่นานต่อมา ซาโลเมเดินทางไปอธิษฐานกับครูในห้องทำงานของเขา ขณะเริ่มอธิษฐานได้ไม่กี่ประโยค ซาโลเมได้กรี๊ดร้องออกมาเสียงดัง ขณะที่ปากของซาโลเมส่งเสียงกรี๊ดร้อง ครูได้อธิษฐานต่อไปไม่หยุด ต่อมาซาโลเมกล่าวถ้อยคำสบประมาทครู และพระเจ้า ฝ่ายครูอธิษฐานต่อไปไม่หยุด ต่อมาซาโลเมมีอาการสงบลง เธอรู้สึกตกใจที่ได้ยินจากการบอกเล่าของครูว่า เธอมีพฤติกรรมอะไรบางอย่างที่ผ่านมาสักครูใหญ่ เธอไม่สามารถจดจำอะไรได้เลย ขณะที่เธอถูกวิญญาณร้ายเข้าถึง

ครูได้กล่าวแนะนำกับซาโลเมว่า “เธอจำเป็นต้องทำการอธิษฐานมากขึ้น...อย่าท้อถอยเมื่อไม่ได้รับการตอบคำอธิษฐานทันที ขอทุกสิ่งให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า” หลังจากวันนั้น วิญญาณร้ายได้สำแดงอำนาจของมันออกมาทุกครั้งทีครูอธิษฐาน กล่าวคือซาโลเมจะกรี๊ดร้องและกล่าวดูหมิ่นพระเจ้า เธอใช้มือทั้งสองข้างบีบคอตัวเอง พยายามจะบีบรัดคอให้แน่นขึ้นจนหายใจไม่ออก บางครั้งมีกลิ่นเหม็นเหมือนซากศพคนตายหลายวัน โขยออกมาทั่วบริเวณห้อง กลิ่นนั้นเหม็นมากโดยเฉพาะภายในห้อง ในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ ครูอธิษฐานไม่หยุดปาก จนกระทั่งซาโลเมกลับคืนสู่อาการปกติ

เมื่อซาโลเมอยู่ในอาการสงบ ครูจะพูดเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าให้ซาโลเมฟัง ซาโลเมเริ่มตระหนักว่า ชีวิตของเธอไม่ได้เดินไปสอดคล้องกับคำสอนของพระคัมภีร์ ซาโลเมได้เรียนรู้เกี่ยวกับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส และวันสะบาโต เธอเรียนรู้เกี่ยวกับการเป็นคนสัตย์ซื่อ เธอตระหนักว่าเธอไม่ได้ใช้ชีวิตถูกต้องด้านศีลธรรมกับเพื่อนชายของหล่อน เธอเริ่มทำการเปลี่ยนแปลง เธอเลิกคบกับเพื่อนชาย และไปนมัสการที่โบสถ์ในวันสะบาโต ต่อมาผีร้ายได้เข้าโจมตีซาโลเมขณะเธออยู่ที่บ้าน ซาโลเมรู้สึกปวดศีรษะ และเธอโทรขอความช่วยเหลือจากเพื่อนชาวแอ๊ดเวนตีส ตอนซาโลเมโทรไปถึงเพื่อนๆออกไปข้างนอก เมื่อเพื่อนกลับเข้าบ้านได้รับโทรหาซาโลเม แต่ซาโลเมตอบเพื่อนทางโทรศัพท์ เพื่อนจึงเดินทางมาที่บ้านของซาโลเม เพื่อจะดูว่ามีอะไรผิดปกติเกิดขึ้นกับซาโลเม ขณะที่เพื่อนของซาโลเมเดินเข้าประตูห้องที่ซาโลเมนอนอยู่บนเตียง หล่อนได้กลิ่นซากศพเน่าเปื่อยอย่างรุนแรง เพื่อนคนนี้ทราบดีว่า ซาโลเมไม่ต้องการกินยาแก้ปวด ไม่ต้องการการฉีดยา หรือเดินทางไปโรงพยาบาล ซาโลเมต้องการพระเยซู เพื่อนคนนี้พบว่า

ซาโลเมไม่สามารถพูดหรือเคลื่อนไหวตัวเองได้ ซาโลเมเป็นเหมือนคนเป็นอัมพาต เพื่อนคนนั้นได้อธิษฐานเพื่อ ซาโลเมเกือบสามชั่วโมง ก่อนที่ซาโลเมจะพูดได้ และร่างกายของเธอก็สามารถเคลื่อนไหวได้เป็นปกติอีกครั้งหนึ่ง

การโจมตีของผีร้ายเกิดขึ้นอีกครั้ง สะบาโตนั้นมีศัลยกรรมทศวรรษที่มัทคานากทำการแจกขนมปังไว้เพื่อ ซาโลเมได้ล้มลงไปกับพื้นโบสถ์ มีมือสองข้างที่มองไม่เห็นบีบที่ลำคอของเธอสุดกำลัง สิ่งนี้ทำให้เกิดความ สับสนวุ่นวายขึ้นทันที หลายคนได้หนีออกจากโบสถ์ไป คนอื่น ๆ พวกกันจับกลุ่มอธิษฐาน กลุ่มหนึ่งร่วมกันร้องเพลง สรรเสริญ เมื่อมัทคานากแจกน้ำองุ่น ซาโลเมยื่นมือข้างหนึ่งไปคว้าแก้วน้ำองุ่น และขว้างแก้วนั้นลงยังพื้นโบสถ์เต็ม แรง แก้วโบสถ์นั้นแตกออก มัทคานากรีบเข้าไปแย่งแก้วแตกจากมือของซาโลเม ก่อนที่เธอจะใช้มันทำร้ายตัวเอง มัทคานาก สองคนช่วยกันอุ้มซาโลเม ออกจากโบสถ์

หลังจากผีร้ายเข้าสิงซาโลเม แต่ละครั้ง ซาโลเมมีความตั้งใจมากขึ้นที่จะดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระ เจ้า เธอได้ศึกษาพระคัมภีร์จนจบหลักข้อเชื่อ และได้ตัดสินใจมอบดวงใจของเธอให้กับพระเยซูด้วยการ รับบัพติศมา วิญญาณร้ายได้เข้าโจมตีซาโลเม เป็นครั้งสุดท้าย ตอนที่ซาโลเม เดินเข้าใกล้อ่างรับติศมา ซึ่งอยู่ด้านหลัง ของธรรมมาสน์ บนเวทีหน้าห้องนมัสการ ซาโลเมล้มลงกับพื้นเวทีข้างอ่างรับบัพติศมา ศาสนาจารย์ซึ่งยืนรอใน อ่างน้ำ มองเห็นภาวะการต่อสู้ดิ้นรนของซาโลเม ได้ยื่นมือมือทั้งสองของเขามาช่วยเธอ แต่ตอนนี้ซาโลเม ซึ่งถูก วิญญาณร้ายสิงปลิวเสียดที่จะจับมือของเขา ศาสนาจารย์ไม่สนใจเอื้อมจับมือของซาโลเมได้ ดึงตัวเธอลงไปใน น้ำทันที อธิษฐานแล้วจุ่มตัวเธอลงใต้น้ำ ขณะที่ศีรษะของซาโลเมอยู่เหนือน้ำ เธอพยายามจะไม่ให้ศีรษะของเธอ จุ่มลงใต้น้ำ ศาสนาจารย์ทราบว่าเป็นวิธีต่อต้านของผีร้ายไม่ใช่ตัวซาโลเม ที่พยายามไม่ให้เกิดการรับบัพติศมาสัมฤทธิ์ ผล เมื่อซาโลเม โผล่พ้นน้ำ วิญญาณชั่วร้ายได้ออกจากซาโลเมไป ซาโลเมยิ้มอย่างชื่นชมยินดี

หลังพิธีบัพติศมา วิญญาณร้ายไม่กลับมาสิงซาโลเมอีก แต่ผีร้ายได้ตามมาหลอกหลอนด้วยเสียง หรือคำพูดที่ ทายเหินแสม โดยไม่ปรากฏตัวให้เห็นอีกหลายครั้ง ขณะที่ซาโลเมเตรียมตัวเพื่อจะสอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยครั้งที่ ห้า วิญญาณร้ายพยายามพูดท้าทายว่าซาโลเมจะไม่ประสบความสำเร็จ และชีวิตของเธอจะพบแต่ความล้มเหลว แต่ซาโลเมสอบผ่านได้อย่างสบาย เข้าเรียนระดับอุดมศึกษาได้

ปัจจุบัน ซาโลเมอายุ 31 ปี และใช้ชีวิตอย่างมีสันติสุข และรับใช้ในโบสถ์ด้วยการทำหน้าที่มัทคานิกา และทำ หน้าที่ครูสอนในโรงเรียนชั้นมัธยมปลาย โรงเรียนที่เธอเคยศึกษามาก่อน ซาโลเมมีเหตุผลหลายข้อจะสรรเสริญ พระเจ้าที่สอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยไม่ผ่านถึงสี่ครั้ง

ซาโลเม กล่าวเป็นพยานว่า “พระเจ้าทรงใช้ความล้มเหลวในการสอบ เพื่อนำฉันให้ไปขอความช่วยเหลือจาก ครุคนหนึ่งที่เคยสอนฉัน เพื่อขอให้อธิษฐานเผื่อ—จากนั้นฉันได้ตระหนักว่าวิญญาณร้าย “ตน” หนึ่งได้เข้าสิงในชีวิต ของฉัน และพระเจ้าได้ช่วยฉันด้วยการกำจัดวิญญาณร้าย “ตน” นั้นออกไป”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสาม จะนำไปช่วยขยายงานด้านการศึกษาของคริสตจักรเซเวนธ์ เดย์แอ๊ดเวนตีสในประเทศ “แคเมอรูน” ด้วยการเปิดโรงเรียนที่ใช้สื่อการสอนสองภาษา ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนเรื่อง เกี่ยวกับพระเยซูในภาษาฝรั่งเศส และภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนแห่งนี้

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 21 ตุลาคม 2023

ความหวังของคนตาบอด

เล่าโดย คอสมัส...ประเทศแคเมอรูน

อาสาประกาศพระกิตติคุณชื่อ “คอสมัส” ได้คาดหวังที่จะประกาศพระกิตติคุณกับชายตาบอดคนหนึ่ง ขณะที่อาสาประกาศฯคนนี้ได้เตรียมเปิดประชุมเผยแผ่ในเมือง “ตัวอะลา” ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศ “แคเมอรูน” และประเทศนี้ตั้งอยู่ในเขตตะวันตกของทวีปแอฟริกา ชายตาบอดคนที่ “คอสมัส” รู้จักพบกับ “คอสมอส” ว่า “ถ้าคุณมีโครงการอะไรในชีวิต สิ่งหนึ่งขอให้คุณมีโครงการสำหรับคนตาบอด

ถ้อยคำเหล่านี้ฝังลึกในจิตใจของ “คอสมอส” ในคืนนั้น “คอสมอส” ได้ฝันไปว่า เขาได้พูดคุยกับชายคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนตาบอด ในเช้าวันถัดมา “คอสมอส” นึกสงสัยว่าความฝันของเขามีความเชื่อมโยงกับชายที่เขาได้สนทนาด้วยในวันก่อนหรือไม่? วันนั้น ขณะที่ “คอสมอส” กำลังเตรียมสิ่งต่างๆ สำหรับเปิดการประชุมเผยแผ่ เขาได้พบชาย 10 คนซึ่งทุกคนเป็นคนตาบอด คืนนั้น “คอสมอส” ฝันไปว่า เขาได้เข้าไปชมการแข่งขันฟุตบอลในสนาม ซึ่งวันนั้นสนามแข่งขันเต็มไปด้วยคนตาบอด เขารู้สึกตัวตื่นขึ้น และเขารู้สึกว่าพระเจ้ากำลังเรียกเขาให้ทำงานกับเหล่าคนตาบอด นั่นเป็นปี 2014 แต่วันนี้ คอสมัส ดูแลรับผิดชอบคนตาบอด 350 คน คอสมัส สอนพระคัมภีร์ และเทศนาให้พวกเขาฟัง คอสมัส ช่วยพวกเขาตอบสนองความต้องการด้านสังคม และด้านการศึกษา ต่อมาหลายคนได้รับบัพติศมา และคอสมัสได้เลือกเรื่องราวชีวิตของสองคนมาเล่าให้เราฟังในวันนี้...

อะพอลลิเนียร์ เป็นช่างกลโรงงาน เขาทำงานในบริษัทสร้างรถยนต์ของฝรั่งเศสมาเกือบ 20 ปี ในปี 1990 เขาเริ่มปัญหาด้านดวงตา และอาการ “ดวงตาเสื่อม” ของเขาเสื่อมลงอย่างช้าๆ และในที่สุดดวงตาของเขาบอดสนิท ในเวลาเดียวกันเขาได้เสียงานประจำของเขาด้วยในปี 2004 อะพอลลิเนียร์ใช้เวลาว่างๆ ที่บ้าน เขาใช้เวลานาน ๆ ฟังข่าวสารจากสถานีวิทยุเซเว่นธ์เดย์แอนด์เวเนตีส โดยเฉพาะเขาชอบรายการ “มันถูกเขียนไว้” ซึ่งรายการนี้ยาวถึงหนึ่งชั่วโมง ผู้เทศนาในรายการนี้คือ “คอสมัส” ซึ่งเขาสื่อสารโดยตรงกับคนตาบอด วันหนึ่ง “คอสมัส” ประกาศเชิญชวนให้คนตาบอดที่กำลังฟังรายการของเขาไปนมัสการที่โบสถ์ในเช้าวันเสาร์ ที่เรียกว่า “วันสะบาโต”

วันจันทร์ อะพอลลิเนียร์ เดินทางไปที่สถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อพบกับ “คอสมัส” เจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคบอก “คอสมัส” ไปทำงานที่โรงพยาบาลช่วงวันระหว่างสัปดาห์ ดังนั้นอะพอลลิเนียร์เดินทางต่อไปที่โรงพยาบาล และเขาได้พบกับ “คอสมัส” ทั้งสองตกลงพบกันที่โบสถ์ในวันสะบาโต และหลังจากวันสะบาโตแรกที่อะพอลลิเนียร์ไปนมัสการ อะพอลลิเนียร์ไปนมัสการที่โบสถ์ทุกวันสะบาโต หลังจากเวลาผ่านไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง อะพอลลิเนียร์ได้รับบัพติศมา และได้กลายเป็นสมาชิกโบสถ์เซเว่นธ์เดย์แอนด์เวเนตีส

ปัจจุบัน อะพอลลิเนียร์อายุ 58 ปี เขาบอกกับทุกคนว่า เขามีความยินดีที่ได้เข้าร่วมนมัสการกับเหล่าคนที่รักพระเจ้า และกับบุคคลที่พิการทางสายตา เขากล่าวเน้นว่า “ผมรู้สึกอัศจรรย์ใจที่ได้พบกับเหล่าคนที่รักหวังใยในบุคคลที่ตาบอด” เขากล่าวเสริมว่า “สังคมโดยทั่วไปมักจะปฏิเสธเรา”

เมื่อฟลอราอายุ 32 ปี หล่อนเริ่มมีอาการปวดศีรษะ ที่ผ่านมามหาหล่อนไม่เคยมีปัญหาเรื่องดวงตา แต่ภายในสามเดือน หล่อนมองไม่เห็นอะไรเลย ฟลอรา รู้สึกได้ว่าสังคมปฏิเสธหล่อน หล่อนเริ่มรับฟังข่าวสารทางคลื่นวิทยุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการ “มันถูกเขียนไว้แล้ว” กล่าวคือหล่อนมีความสนใจอย่างยิ่งในรายการที่ “คอสมัส” เป็นผู้นำ

เสนอ ฟลอรา่มีความคิดเห็นว่า พระเยซูทรงเป็นเหมือนบาทหลวงคนหนึ่งในบน โลกนี้ บุคคลที่หล่อ่นสามารถขอความช่วยเหลือ เมื่อหล่อ่นมีปัญหา แต่ขณะที่หล่อ่นรับฟังรายการ “มันถูกเขียนไว้แล้ว” หล่อ่นได้เรียนรู้ว่าพระเยซูทรงสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้คนทั้งหลายได้ หล่อ่นได้ยื่น โบสถ์เซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสมองเห็นคุณค่าของคนตาบอด หล่อ่นจึงตัดสินใจไปที่โบสถ์ในวันสะบาโต

หลายเดือนผ่านไป หล่อ่นเริ่มยิ้มได้ และรู้สึกมีความสุขอีกครั้งหนึ่ง ดวงใจของหล่อ่นมีความปรารถนามากขึ้นที่จะแบ่งปันความชื่นชมยินดีกับคนอื่น ๆ ต่อมาหล่อ่นได้รับบัพติศมา และเข้าร่วมกับ โบสถ์แอ๊ดเวนตีส

ต่อมาสมาชิกโบสถ์คนหนึ่งบอกกับหล่อ่นว่า เขาต้องการแต่งงานกับหล่อ่น แต่ครอบครัวของฝ่ายชายต่อต้านการแต่งงาน ฝ่ายชายได้พูดกับครอบครัวว่า “ถ้าผมเป็นคนตาบอด ครอบครัวจะอนุญาตให้ผมแต่งงานกับหญิงตาบอดไหม?” ครอบครัวตอบว่า แน่แน่นอนเราจะอนุญาตให้แต่งงานได้ ฝ่ายชายได้พูดกับครอบครัวว่า “อนุญาตให้ผมแต่งงานกับผู้หญิงที่ผมรักด้วยเถิด” ในที่สุดทั้งสองได้แต่งงานกันในปี 2022”

ปัจจุบันฟลอรา่อายุ 40 ปี หล่อ่นทำการสอนคอมพิวเตอร์ให้กับคนตาบอด ความสุขความชื่นชมยินดียิ่งใหญ่ของหล่อ่นคือ การได้บอกผู้คนที่พระเยซูทรงรักพวกเขา และพระองค์จะไม่ปฏิเสธใครเลย ฟลอรา่ กล่าวเป็นพยานเสมอว่า ฉันเองเป็นคนตาบอด แต่ฉันมีชีวิตที่มีความสุข และความชื่นชมยินดี “ฉันมีสถานที่ในโลกนี้ และฉันไม่ขาดแคลนสิ่งใด”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันที่สิบสาม จะนำไปเสริมสร้างงานของมิชชันนารีชาวสวิสเซอร์แลนด์ ผู้ก่อตั้งรายการ “มันถูกเขียนไว้แล้ว” ในประเทศ แคนเมอรูน ในปี 1963 มิชชันนารีคนนั้นคือ “เอมมี โคเซนไค” ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกพันธกิจของคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสในประเทศ แคนเมอรูน และตลอดเวลาของงานรับใช้นานกว่า 50 ปี ได้เปิดโรงเรียนโบสถ์นับร้อยกว่าแห่ง ในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ จะนำไปช่วยโรงเรียนโบสถ์อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งจะใช้สื่อการสอนสองภาษา เพื่อเด็กจะได้เรียนรู้เรื่องพระเยซูในภาษาฝรั่งเศส และภาษาอังกฤษ...ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน ที่ได้วางแผนจะถวายเงินอย่างเอื้ออาารี เพื่อรักษาวิญญูณแห่งมิชชันนารีในแอฟริกาตะวันตกให้มีชีวิตชีวาต่อไป...ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรแก่ทุกท่าน และครอบครัวของท่านด้วย...ในนามพระคริสต์เจ้า...อาเมน.

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 28 ตุลาคม 2023

ชายสูงอายุต้องรอนานแสนนาน

เล่าโดย คอสมัส...ประเทศแควเมอรูน

นี่เป็นเรื่องเกี่ยวกับชายสูงอายุคนหนึ่ง ที่อาศัยอยู่ในทวีปแอฟริกาตะวันตก คือในประเทศ “แควเมอรูน” เขาชื่อ “เอ็ม-บาสซิ” ทำงานในโรงงานผลิตยาสูบในเมือง “ยาอุนเด” เมืองหลวงของประเทศแควเมอรูน อยู่มาวันหนึ่ง เอ็ม-บาสซิ ได้พบกับมิชชันนารีชาวสวิสเซอร์แลนด์คนหนึ่ง หลังจากคบหาเป็นมิตรต่อกัน มิชชันนารีได้ชวน เอ็ม-บาสซิ ศึกษาพระคัมภีร์กับเขา เรื่องนี้เกิดขึ้นในปี 1953 ขณะเดียวกันมิชชันนารีได้มอบพระคัมภีร์ฉบับแปลเป็นภาษาแควเมอรูน ให้แก่เอ็ม-บาสซิ เล่มหนึ่ง เอ็ม-บาสซิ มีความสนใจในเนื้อหาของพระคัมภีร์ที่เขาอ่านอย่างยิ่ง เมื่อเขาอ่านเกี่ยวกับเรื่องการถือรักษาวันสะบาโต เขาเกิดความเชื่อว่าเป็นวันบริสุทธิ์ของพระเจ้า เขาจึงตัดสินใจถือรักษาวันที่เจ็ดของสัปดาห์ เป็นวันสะบาโต เวลาผ่านไปดวงใจของเขามีความปรารถนามากขึ้นที่จะมอบถวายดวงใจของเขาให้กับพระเยซู ด้วยการรับบัพติศมา เขาจึงขอมิชชันนารีประกอบพิธีบัพติศมาให้กับเขา

แต่คำขอของเขาถูกปฏิเสธ ด้วยเหตุผลที่ว่า เขากำลังทำงานกับบริษัทผลิตบุหรี่ และบางสัปดาห์เขาต้องทำงานในวันสะบาโต เอ็ม-บาสซิ รู้สึกผิดหวังอย่างใหญ่หลวง แต่เขาได้ไปโบสถ์อย่างสม่ำเสมอ ยกเว้นวันสะบาโตที่เขาต้องทำงาน กล่าวได้ว่าเขามีปัญหาเรื่องการทำงานในวันสะบาโต ดังนั้นเขาตัดสินใจลาหยุดในวันสะบาโตที่เขาต้องทำงาน สิ่งนี้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ทางบริษัทจึงพิจารณาให้เขาออกจากงาน

เมื่อไม่ได้ทำงาน เอ็ม-บาสซิ เดินทางกลับไปเมืองอันเป็นบ้านเกิดของเขา เขายังไม่ได้รับบัพติศมา แต่เขายังถือรักษาวันสะบาโต เขาถือรักษาวันสะบาโตติดต่อกันนานถึง 52 ปี เอ็ม-บาสซิ มีอายุมากขึ้น ผมงของเขากลายเป็นสีขาว ดวงตาของเขาพร่ามัวเพิ่มขึ้น แต่ความรักในพระเยซูของเขากลับแข็งแกร่งมากขึ้น ในแต่ละวันที่ผ่านไป เขาปรารถนาจะรับบัพติศมา

วันหนึ่ง ศาสนาจารย์ชาวแอดเวนติสคนหนึ่ง ได้เดินทางมายังเมืองที่ เอ็ม-บาสซิ อาศัยอยู่ เพื่อจัดการเปิดประชุมเผยแพร่ในที่สาธารณะขึ้น ชาวเมืองคนหนึ่งที่อยู่ใกล้กับ เอ็ม-บาสซิ เล่าให้ศาสนาจารย์คนนั้นฟัง ว่ามีชายสูงอายุคนหนึ่งที่อยู่อาศัยในเมืองนี้ได้ถือรักษาวันสะบาโตมาหลายปีแล้ว อาศัยอยู่ในเมืองของเขา ชายคนนั้นเล่าให้ศาสนาจารย์ชาวแอดเวนติสฟังต่อว่า “ชายสูงอายุที่ถือรักษาวันสะบาโตมีหลานชายคนหนึ่ง ทำงานเป็นศิษยาภิบาลประจำโบสถ์ที่นั้สการในวันอาทิตย์ในเมืองนี้ เชิญให้ชายสูงอายุซึ่งเป็นลุงของเขา ไปนั้สการพระเจ้าร่วมกับพี่น้องคริสเตียนที่โบสถ์ ซึ่งเขาเป็นศิษยาภิบาลอยู่ในวันอาทิตย์ แต่ชายสูงอายุตอบปฏิเสธ แม้ว่าโบสถ์หลังนั้นจะตั้งอยู่ตรงข้ามถนนกับบ้านที่ชายสูงอายุอาศัยอยู่ก็ตาม”

ชายอีกคนหนึ่งเล่าให้ศาสนาจารย์แอดเวนติสฟังว่า มีโบสถ์อีกหลังหนึ่งตั้งอยู่บนถนนสายเดียวกับบ้านของชายสูงอายุ และผู้ปกครองของโบสถ์แห่งนั้นมาชวนชายสูงอายุให้ไปร่วมนั้สการที่โบสถ์เขาดูแลอยู่ ชายสูงอายุก็ปฏิเสธจะไปนั้สการในโบสถ์แห่งนั้นเช่นกัน” ศาสนาจารย์แอดเวนติสได้เรียนรู้ว่า ชาวเมืองได้กล่าวเยาะเย้ยชายสูงอายุมานานหลายปีว่า “ชายสูงอายุเป็นชาวแอดเวนติสแต่ในนามเท่านั้น เพราะเขายังไม่เคยได้รับบัพติศมาเลย!”

เมื่อได้ฟังเรื่องราวของชายสูงอายุเช่นนั้น เขาวางแผนทุกอย่างลง และขอให้ชาย ซึ่งเป็นชาวเมืองนำเขาไปที่บ้านของชายสูงอายุโดยไม่ชักช้า ปรากฏว่า เอ็ม-บาสซิ ป่วยหนักนอนอยู่บนเตียง ชายสูงอายุเมื่อทราบว่ามีผู้มาเยี่ยม

เขาเป็นศาสตราจารย์ชาวแอ็ดเวนติส เขาตื่นเต้นดีใจมาก เขากล่าวขอบคุณพระเจ้า และศาสตราจารย์หลายครั้ง เขาพูดว่า “สองวันที่ผ่านมา ผมอธิษฐานต่อพระเจ้า ผมอธิษฐานว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ยังคงตายไม่ได้โดยที่ยังไม่ได้รับ บัพติศมา? ข้าพระองค์ได้ถือรักษาวันสะบาโตมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1953 แต่ข้าพระองค์ยังไม่ได้รับบัพติศมา ข้าพระองค์ เป็นบุตรของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดเถิด..ให้ข้าพระองค์ได้รับบัพติศมาก่อนที่ข้าพระองค์จะตาย”

ศาสตราจารย์ และชายสูงอายุได้อธิษฐานด้วยกัน จากนั้นศาสตราจารย์ได้ศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกับชายสูงอายุ เป็นเวลาสองสัปดาห์ ศาสตราจารย์คนนั้นคือ อาจารย์ “คอสมัส” ซึ่งทำงานเป็นศาสตราจารย์ประจำ ร.พ. แอ็ดเวนติส ซึ่งตั้งอยู่ในเมือง “ยาอุนเด” ห่างออกไป 70 กิโลเมตร เขาต้องขับรถยนต์มาสอนพระคัมภีร์ให้กับชายสูงอายุทุกวัน

ในที่สุด เอ็ม-บาสซิ ได้รับบัพติศมา เมื่อเขาอายุได้ 84 ปี เขาอ่อนกำลังมาก เนื่องจากการเจ็บป่วย มีชายสอง คนช่วยพยุงเขาลงไปยังแม่น้ำ กระนั้นใบหน้าของเขายิ้มแย้มแจ่มใส และไหล่จากแม่น้ำด้วยรอยยิ้มกว้างขึ้น พระเจ้าได้ ทรงฟังคำอธิษฐานของเขา...ในที่สุดเขาได้รับบัพติศมา !

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสาม จะนำไปเสริมสร้างงานของมิชชันนารีชาวสวิสเซอร์แลนด์ ผู้ ซึ่งได้สอนพระคัมภีร์ให้กับ “เอ็ม-บาสซิ” กล่าวคือ ในปี 1950 มิชชันนารีชื่อ “เอมมี โคเซนได” เป็นผู้บุกเบิกสร้างงาน ของพระเจ้าในประเทศ “แคเมอรูน” และได้ตั้งโรงเรียนโบสถ์ขึ้นนับร้อยกว่าแห่งในประเทศแคเมอรูน เงินถวายใน วันสะบาโตที่สิบสามไตรมาสนี้ จะนำไปเปิดโรงเรียนสองภาษา เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องพระเยซู ซึ่งโรงเรียนแห่งนี้ จะสร้างแรงจูงใจเด็กๆ และผู้ปกครอง ด้วยสื่อการสอนในภาษาฝรั่งเศส และภาษาอังกฤษ...ขอบคุณพี่น้องในพระ คริสต์ทุกท่าน ที่วางแผนจะถวายอย่างเอื้ออารี ในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้.

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตที่ 4 พฤศจิกายน 2023

ทำให้เกิดการสำลักอากาศ โดยมีมือที่มองไม่เห็น

เล่าโดย ซีโอฟาเน...ประเทศกินี

มีบางสิ่งทำให้ “ซีโอฟาเน” ตกใจขณะที่เขากำลังเตรียมตัวไปเรียนชั้นมัธยมปลายในประเทศ “กินี” ซึ่งตั้งอยู่ในแถบตะวันตกของทวีปแอฟริกา เช้าวันเสาร์วันนั้นมีใครคนหนึ่งใช้มือที่มองไม่เห็นบีบเข้าที่คอของเขา แม้ ซีโอฟาเน มองไม่เห็นว่ามีใครใช้มือบีบคอของเขา สิ่งที่น่าทึ่งคือเขาเกิดการสำลัก และหายใจฝืดมากด้วยความตกใจเขาวิ่งกลับไปที่บ้านของเขา จากนั้นวิ่งไปที่โรงเรียน หลังจากนั้นครู่หนึ่งเขากลับมาหายใจได้เป็นปกติอีกครั้งหนึ่ง

แต่สิ่งที่ได้เกิดขึ้นเป็นเพียงการเริ่มต้น ซีโอฟาเน คาดไม่ได้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นอีก เขารู้สึกได้ว่ามีมือสองข้างยื่นมาบีบคอของเขาหนักขึ้น เหมือนเจตนาจะให้เขาขาดอากาศหายใจ เขาพยายามอ้าปากกว้างสูดอากาศเข้าปอด ตอนนี้เขาออกวิงหนีไม่ไหวแล้ว สิ่งที่เขาทำได้คือเขาพยายามมองหาจุดที่เขาจะหายใจได้อีกครั้งหนึ่ง คุณพ่อพา ซีโอฟาเน ไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาล แต่แพทย์ไม่สามารถค้นหาได้ว่ามีอะไรบดบัง แพทย์คนนั้นได้บอกว่าพ่อของ ซีโอฟาเน ว่า “ผมไม่พบความผิดปกติใด ๆ ในร่างกายของ ซีโอฟาเน”

เพื่อให้เกิดความแน่ใจ พ่อของ ซีโอฟาเน นำลูกชายไปรับการตรวจวินิจฉัยโรคกับโรงพยาบาลอีกแห่งหนึ่ง แต่ก็ได้รับคำตอบเหมือนเดิม แพทย์ไม่พบความผิดปกติใด ๆ ในร่างกายของซีโอฟาเน แพทย์ได้บอกว่า อวัยวะทุกส่วนของซีโอฟาเน ทำงานตามปกติ แต่ตัว ซีโอฟาเน ทราบว่ามีบางสิ่งผิดปกติ สิ่งที่เขาเห็นชัดอย่างหนึ่งคือ เวลาที่มีมือที่มองไม่เห็นมาบีบคอของเขา และตอนนั้นเอง เขาจะหายใจได้อย่างยากลำบาก!

ในที่สุดพ่อของเขานำ ซีโอฟาเน ไปที่โรงพยาบาลโรคจิต และจิตแพทย์ได้สั่งยาเม็ดจำนวนหนึ่งให้เขานำกลับไปรับประทานที่บ้าน ปรากฏว่าซีโอฟาเนรู้สึกดีขึ้นหลังรับประทานยาดังกล่าว แต่ยาเม็ดเหล่านั้นไม่ได้หยุดการโจมตีของสิ่งลึกลับได้ หลังจากเวลาผ่านไประยะหนึ่งยาเม็ดเหล่านั้นไม่ได้ช่วยอะไรเลย ทั้งพ่อและลูกชายไม่ทราบจะทำอะไรต่อไป ขณะที่ ซีโอฟาเน อยู่ในช่วงที่ใจสุด ๆ มีเสียงเบา ๆ ที่ข้างหูของ ซีโอฟาเน ว่า “ไปที่โบสถ์สิ”

ซีโอฟาเน ไม่เข้าใจ เพราะเขาไปโบสถ์ตลอดมาตั้งแต่เขายังตัวเล็ก ๆ แต่ประมาณหนึ่งปีที่ผ่านมาเขาได้หยุดไปโบสถ์ ตอนนี้เขามองไม่เห็นเหตุผลใดที่จะกลับไปโบสถ์อีก แต่การโจมตีรูปแบบเดิมเกิดขึ้นอีกอย่างต่อเนื่อง และก็มีเสียงเบา ๆ ออกคำสั่งให้เขาไปโบสถ์เป็นระยะ ๆ อีกหลายครั้ง เสียงนั้นแนะนำอย่างเดิมว่า “ไปที่โบสถ์สิ” ตอนนี้ ซีโอฟาเน นึกสงสัยว่า “หรือนี่เป็นการที่พระเจ้าทรงสื่อสารกับเขา เขาจึงเริ่มอ่านพระคัมภีร์ เขาได้ค้นพบว่าเขานอนหลับได้ดีขึ้น ในคืนที่เขานำพระคัมภีร์มาอ่านก่อนล้มตัวลงนอน เขาจึงตัดสินใจไปโบสถ์กับครอบครัวของเขาในวันอาทิตย์อีกครั้งหนึ่ง

ต่อมาอีกไม่นาน คุณลุงของซีโอฟาเน ได้เดินทางมาเยี่ยม ซีโอฟาเน ได้เล่าให้ลุงของเขาฟังเกี่ยวกับการที่เขาถูกโจมตีจากสิ่งลึกลับ ด้วยมือที่มองไม่เห็นมาบีบคอของเขา และทุกครั้งเขาต้องพยายามที่จะหายใจเข้าออกอย่างยากลำบาก เขาเล่าถึงเสียงประหลาดเบา ๆ กระซิบที่ข้างหูสั่งให้เขาไปโบสถ์ ลุงของ ซีโอฟาเน เป็นคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส และเขาทำงานเป็น “ผู้ประกาศพันธกิจรุ่นบุกเบิกภายใต้โครงการประกาศพันธกิจไปทั่วโลก” โดยลุงของเขาได้รับผิดชอบในการประกาศในเมืองหนึ่งในประเทศ “กินี” ผู้ประกาศโครงการประกาศพันธกิจนี้ ทำงานเป็น

มิชชันนารีแบ่งปันเรื่องพระเยซูกับเหล่าคนที่ยังไม่รู้จักพระเยซูมาก่อน ในหมู่บ้าน ในเมือง หรือในประเทศของเขาเอง โดยปกติกุญ ของ ซี โอฟาน จะทำงานกับบุคคลที่ยังไม่เป็นคริสเตียน แต่ตอนนี้เขาตระหนักว่า หลานชายของเขา ต้องการความช่วยเหลือ ลูกบอกกับ ซี โอฟาน ว่า “หลานควรไปอธิษฐานที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีส นี่จะเป็นการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดสำหรับหลานรัก”

ในวันสะบาโตต่อมา ซี โอฟาน ได้ไปที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีสกับลูกของเขา โดยลูกของเขา ศิษยาภิบาลประจำโบสถ์ ซี โอฟาน และผู้ปกครองอีกคนหนึ่งได้ร่วมกันอธิษฐานตลอดบ่ายวันนั้น หลังเลิกโบสถ์ ซี โอฟาน ได้กลับบ้าน หลังดวงอาทิตย์ตกดินไปแล้ว คืนนั้น ซี โอฟาน รู้สึกมีสันติสุขอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน และเช่นกันคืนนั้น ซี โอฟาน ได้รับประสบการณ์การนอนหลับได้ดีกว่าทุกคืน ในตลอดหลายเดือนที่ผ่านมา หลังจากวันนั้น ซี โอฟาน ได้ไปนมัสการที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีสทุกสัปดาห์ และไปในการประชุมอธิษฐานที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีสจัดขึ้นในวันอาทิตย์ และวันพฤหัสบดีด้วย สมาชิกโบสถ์หลายคนได้อธิษฐานเผื่อ ซี โอฟาน พวกเขาทูลขอพระเยซูทรงเข้าแทรกแซง ไม่ให้ผีร้ายโจมตี ซี โอฟาน อีก

เวลาได้ผ่านไป การโจมตีของผีร้ายได้น้อยครั้งลง และเว้นระยะห่างออกไปทุกที จนวันหนึ่งผีร้ายได้หยุดโจมตี ซี โอฟานตระหนักว่าโบสถ์มีความสำคัญยิ่ง ในปัญหาที่ผีร้ายโจมตีเขา แพทย์ผู้เชี่ยวชาญ หรือจิตแพทย์ไม่สามารถช่วยเขาได้ เพราะเขาไม่ได้เจ็บด้วยโรคร้ายใด ๆ พระเยซูองค์เดียวมีอำนาจเหนืออำนาจผีร้าย ซี โอฟาน จึงมอบถวายดวงใจของเขาให้กับพระเยซู และเข้าร่วมกับโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส

ขอบคุณพี่น้องในพระเยซูคริสต์ทุกท่าน ที่ท่านได้ถวายเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามเมื่อสามปีที่แล้ว ซึ่งทางคริสตจักรได้นำไปขยายงานด้านการศึกษา ด้วยการเปิด และขยายโรงเรียนต่าง ๆ ให้มีอาคารเรียน เพื่อจะมีห้องเรียนรองรับเด็ก ๆ ได้มากขึ้นในเมือง “โคนาครี” ประเทศ “กินี” โปรดรอฟังข่าวพันธกิจตอนต่อไปในวันสะบาโตหน้า

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 11 พฤศจิกายน 2023 ถูกทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

เล่าโดย ซีโอฟาเน...ประเทศกินี

ฝ่ายพ่อของ ซีโอฟาเน รู้สึกเสียใจเมื่อ ซีโอฟาเน เข้าร่วมกับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสในประเทศ “กินี” ซึ่งตั้งอยู่ในภาคตะวันตกของทวีปแอฟริกา เพราะพ่อของ ซีโอฟาเน เป็นผู้นำในคริสตจักรหนึ่ง ซึ่งเป็นคริสเตียนเช่นกัน แต่ ณ มัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์ เขา รู้สึกอับอายที่บุตรชายของเขา ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลายได้เลือกความเชื่อที่แตกต่างออกไปจากเขา

พ่อได้ตั้งเงื่อนไขกับ ซีโอฟาเน ว่า “พ่อให้ลูกหนึ่งสัปดาห์เพื่อให้ลูกเปลี่ยนใจมาถือรักษาวันอาทิตย์” ถ้าลูกยังไม่ยอมกลับมาถือรักษาวันอาทิตย์ตามเดิม เป็นการคิดว่าที่จะให้เราลูก-กับ-พ่อแยกทางกันเดิน” ซีโอฟาเน รู้สึกเศร้าใจมาก เขารักพ่อของเขาดีมาก แต่ขณะเดียวกันเขาได้มีประสบการณ์ในอำนาจของพระเยซูหลังจากที่ลูกของเขาได้เชิญเขาให้ไปนมัสการที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีส เขาเป็นทุกข์ใจเพราะถูกวิญญาณร้ายโจมตีและวิญญาณร้ายได้หยุดการโจมตีเมื่อชาวแอ๊ดเวนตีสได้ร่วมใจกันอธิษฐานเพื่อเขา จากนั้นเมื่อเขาอ่านพระคัมภีร์เขาได้เรียนรู้ว่า คริสเตียนควรนมัสการพระเจ้าในวันที่เจ็ดของสัปดาห์ ซีโอฟาเน ไม่ต้องการกลับไปสู่ชีวิตเก่าของเขา ถ้าเขาไม่สามารถอยู่ในบ้านได้ เขาจำเป็นต้องย้ายออก เขาจึงขนเสื้อผ้าย้ายออกไปอาศัยที่บ้านเพื่อนคนหนึ่ง ซึ่งมีบ้านอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน

ปู่ของ ซีโอฟาเน ตัดสินใจเข้าแทรกแซงในเรื่องนี้ ซีโอฟาเน เป็นบุตรคนโตของลูกชายคนโตของเขา ปู่จึงตั้งชื่อของเขาตามชื่อของปู่ตั้งแต่ยังแบเบาะ..ปู่เองเป็นผู้สูงอายุที่ได้รับการเคารพนับถือโดยชาวบ้านอย่างสูง การที่หลานชายที่มีชื่อเดียวกับปู่ แต่หลานชายได้เปลี่ยนไปนมัสการในวันเสาร์เช่นนี้ ย่อมสร้างความเสียหายแก่ชื่อเสียงของปู่อย่างมาก ปู่บอก ซีโอฟาเน ว่า “หลานรู้สึกสับสนไปแล้ว...ปู่จะนัดหมายให้หลานไปพบกับหัวหน้าบาทหลวง และปู่จะไปฟังข้อเท็จจริงจากปากของบาทหลวงด้วยกับหลาน และบาทหลวงจะช่วยหลานให้เข้าใจความจริง” ปู่ และพ่อ พาซีโอฟาเนไปพบบาทหลวงที่บ้านของเขา เขาไม่ใช่บาทหลวงธรรมดา แต่เป็นบาทหลวงระดับผู้นำและเป็นนักศาสนศาสตร์ เขาเป็นอาจารย์สอนวิชาศาสนาในวิทยาลัยของคาทอลิกแห่งหนึ่ง

พอพบกัน บาทหลวงได้ตั้งคำถามกับซีโอฟาเนว่า “อะไรเป็นสาเหตุทำให้เธอออกจากโบสถ์ไป?” ซีโอฟาเน เปิดพระคัมภีร์ไปที่พระธรรม อพยพ บทที่ 20 พูดว่า “ผมขออ่าน พระบัญญัติสิบประการข้อที่หนึ่ง ซึ่งปรากฏในอพยพ 20:3 มีข้อความว่า “อย่ามีพระเจ้าอื่นนอกเหนือจากเรา” และพระบัญญัติสิบประการข้อที่สอง อพยพ 20:4กล่าว ว่า “อย่าทำรูปเคารพสำหรับตน” ซีโอฟาเน หันไปขอร้องบาทหลวงว่า “โปรดอธิบายพระบัญญัติสิบประการ ข้อข้อแรกให้พวกเราฟังด้วยครับ”

บาทหลวงทำการปกป้องเรื่องรูปเคารพว่า “ขณะชนอิสราเอลเดินทางในป่ากันดาร พวกเขารอดตายจากพิษของงูด้วยการมองไปที่งูทองเหลืองที่โมเสสตีไว้ที่ปลายคันเสา..คริสเตียนในปัจจุบันสามารถได้รับความรอดด้วยการมอง และบูชารูปเคารพทั้งหลาย” ซีโอฟาเน นำเสนอต่อด้วยพระบัญญัติสิบประการข้อที่สี่ อพยพ 20:8 ซึ่งพระเจ้าตรัสว่า “จงระลึกถึงวันสะบาโตถือเป็นวันบริสุทธิ์” ในการอธิบายพระบัญญัติข้อนี้บาทหลวงกล่าวว่า “พระบัญญัติข้อนี้ถูกเปลี่ยนแปลงไปแล้ว” และซีโอฟาเน ได้โต้แย้งด้วยคำตรัสของพระเยซูว่า “อย่าคิดว่าเรามาเลิกล้างธรรมเนียมปฏิบัติและคำของผู้เผยพระวจนะ เรามีได้เลิกล้าง แต่มาทำให้สมบูรณ์ทุกประการ” (มัทธิว 5:17)

ในที่สุดบาทหลวงกล่าวหา ซีโอฟานะ ว่า “เธอไม่ให้การนับถือบิดา มารดา เพราะเธอไม่ทำตามที่เราสั่งให้ทำ ถามจริงๆเถอะ เธอรักพ่อ-แม่ของเธอหรือเปล่า “เธอบอกว่ารักพวกเขาได้อย่างไร ในเมื่อเธอไม่ให้เกียรติแก่บิดา-มารดาของเธอ?” ซีโอฟานะ ตอบว่า “แต่พระเยซูทรงตรัสว่า “ผู้ใดที่รักบิดามารดา ยิ่งกว่ารักเรา ก็ไม่มีค่าควรกับเรา” (มัทธิว 10:37) บาทหลวงมองหน้าผู้เป็นพ่อ แล้วพูดว่า “ถือว่าเลยเถิดไปแล้วสำหรับลูกชายของคุณ อย่าให้เขาอาศัยอยู่ในบ้าน เพราะเขาจะทำให้ชีวิตของสมาชิกในครอบครัวปนเปื้อนความเชื่อที่ไม่บริสุทธิ์ไป”

พ่อออกจากบ้านบาทหลวงด้วยความโกรธจัด เขายู่จะเผาโบสถ์จิตของซีโอฟานะ และตัดขาดความสัมพันธ์ทั้งหมดออกจากเขา เขาแข่งดำพีชชาย หรือลูงของซีโอฟานะ ผู้ซึ่งได้เชิญซีโอฟานะไปโบสถ์แอ๊ดเวนตีส ซีโอฟานะ กล่าวปกป้องลูงของเขาว่า “ลูงไม่เคยสอนสิ่งเลวร้ายอะไรให้ผม...เขาเพียง แสดงเส้นทางที่ถูกต้องให้แก่ผมเท่านั้น!” พ่อโทรไปต่อว่าลูง หรือพี่ชายของเขาโดยตรง และลูงได้เตือนความทรงจำของพ่อว่า ขณะที่“ซีโอฟานะ” ตกอยู่ในภาวะวิญญานชั่วเข้าโจมตี น้องได้พาเขาไปหาแพทย์หลายคน และพวกเขาออกไปสั่งยาให้หลายขนาน น้องได้พยายามทำดีที่สุด และไม่สามารถช่วยอะไรได้... ลูกชายของน้องไม่ได้ติดตามพี่ เขาติดตามพระวาระของพระเจ้า”

แปดเดือนผ่านไป ชีวิตของซีโอฟานะเปลี่ยนแปลงใหม่โดยสิ้นเชิง เขาไม่เพียงยังยืนหยัดในความเชื่อใหม่ แต่เขาเป็นอิสระจากการโจมตีของวิญญานร้ายด้วย ยิ่งกว่านั้นจิตใจของเขาเติบโตขึ้นในความมีใจเมตตา และเป็นเด็กหนุ่มที่ใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มากขึ้น เพื่อนบ้านทั้งหลายที่ในตอนแรกพยายามไม่ให้เด็ก ๆ ของพวกเขาคบค้าสมาคมกับซีโอฟานะ เพราะกลัวว่าซีโอฟานะจะมีอิทธิพลเหนือเด็ก ๆ ของพวกเขา ตอนนี้พวกเขาต้องการให้เด็ก ๆ ของพวกเขาเป็นเหมือนซีโอฟานะ พ่อของซีโอฟานะ เองก็รู้สึกอัศจรรย์ใจ ที่สังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของซีโอฟานะ เขาจึงโทรไปขอบคุณพี่ชาย หรือลูงของซีโอฟานะ พ่อกล่าวว่า “ขอบคุณพี่สำหรับสิ่งที่พี่ได้ทำไปสำหรับลูกชายของผม...เด็กชายที่เราเคยรู้จักเมื่อก่อน ไม่ใช่บุคคลเดิมในวันนี้”

ทุกวันนี้พ่อได้เรียก ซีโอฟานะ กลับมาอยู่ที่บ้านตามเดิม ซีโอฟานะ จึงถือรักษาวันสะบาโตได้อย่างอิสระ และเขากำลั่งอธิษฐานต่อพระเจ้าให้พ่อ และคุณปู่รู้จักองค์พระเยซูผู้เปลี่ยนชีวิตของเขามากขึ้น ซีโอฟานะ กล่าวว่า “คำอธิษฐานของผม คือขอพระเจ้าให้เปลี่ยนแปลงจิตใจของพ่อ และปู่เพื่อพวกเขาจะมาเข้าร่วมในความเชื่อใหม่กับผม เพื่อเราจะได้ร่วมนมัสการพระเจ้าในโบสถ์เดียวกัน”

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทั่วโลก สำหรับการที่พี่น้องทั้งหลายได้ถวายเงินในวันสะบาโตที่สิบสามเมื่อสามปีที่แล้ว ซึ่งเราได้นำไปขยายอาคารเรียน เพื่อจะมีห้องเรียนมากขึ้นในโรงเรียนเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ในเมือง “โคนาครี” ประเทศกินี

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตที่ 18 พฤศจิกายน 2023

การพบโรงเรียนที่ไซ

เล่าโดย นัสรัท...ประเทศกานา

เด็กหญิง นัสรัท อายุ 10 ปี ไม่สามารถเข้าใจว่า เหตุใดผู้หญิงวัยกลางคนหนึ่ง ซึ่งเป็นโรคเบาหวานมาที่บ้าน คุณยายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อขอให้คุณยายล้างแผล และพันแผลด้วยพันแผลใหม่อย่างสม่ำเสมอ นัสรัท เอ่ยถามคุณยาย ในวันหนึ่งว่า “คุณยายคงชอบผู้หญิงวัยกลางคนคนนั้น คุณยายจึงทำการล้างแผล และเปลี่ยนผ้าพันแผลใหม่ให้กับ หล่อนเสมอ” ยายตอบว่า “นี่เป็นความรับผิดชอบของยายที่จะช่วยผู้หญิงคนนั้น เพราะยายเป็นนางพยาบาล และผู้หญิงคนนั้นเป็นโรคเบาหวาน ซึ่งเป็นแผลแล้วหายยาก จะต้องให้การดูแลเป็นพิเศษอย่างต่อเนื่อง “นี่แหละเป็นงาน อย่างหนึ่งของนางพยาบาล”

เมื่อคิดใคร่ครวญ นัสรัท คิดว่าเธอเองอยากมีอาชีพเหมือนคุณยาย เพื่อจะได้ช่วยผู้คนเหมือนคุณยาย และหลังจากวันนั้นเป็นต้นมา นัสรัท นึกฝันที่จะเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ หลังจากเรียนจบชั้นมัธยมปลาย และทำงานรับใช้ผู้คนในดินแดนบ้านเกิดของหล่อน คือประเทศ “กานา” คุณยายแนะนำวิทยาลัยพยาบาลหลายแห่งให้กับ หลานสาว แต่พ่อ-แม่ของ นัสรัท ไม่มีเงินส่งให้ “นัสรัท” ลูกสาวคนรองเรียนสูงกว่าชั้นมัธยมปลายได้ เงินที่ครอบครัว มีอยู่ทั้งหมดได้ส่งให้นัสรัท เรียนที่วิทยาลัยครูจนหมดแล้ว พวกเขาเสียใจที่ไม่อาจส่งเสียให้ “นัสรัท” เรียนพยาบาล ตามที่เธอฝันได้

สามปีผ่านไป ดูเหมือนว่า ความฝันในด้านการเรียนพยาบาลของ “นัสรัท” ห่างออกไปทุกที แล้ววันหนึ่ง นัสรัท ได้บอกกับลุงของเธอชื่อ นูริดีน ซึ่งทำงานเป็นนุรุษพยาบาลว่า เธออยากเรียนเป็นนางพยาบาลเหมือนกับคุณ ยาย และคุณลุงนูริดีน ได้พบทางออก เพราะตัวลุงเองได้เรียนจบพยาบาลศาสตร์จาก “มหาวิทยาลัยวอลเลย์วิว ซึ่ง ดำเนินการโดยคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส” ซึ่งมหาวิทยาลัยแห่งนี้มีทุนให้ยืม โดยเมื่อเรียนจบให้ทำงานใช้ทุน คิน และทุนให้เปล่า ซึ่งในกรณีของนัสรัท หลานสาวของเขามีความเป็นไปได้ที่จะลงทะเบียนเรียนในสถาบันแห่งนี้! นัสรัทรู้สึกสนใจในสถาบันการศึกษาที่ลุง “นูริดีน” แนะนำมาก แต่อย่างหนึ่งที่ “นัสรัท” รู้สึกเป็นกังวล เพราะ ครอบครัวของเธอ และเธอเชื่อว่าเป็นผู้ถือศาสนาที่คนส่วนมากในประเทศกานาคือ ขณะที่ยังเป็นเด็กมีอยู่ ช่วงหนึ่งที่ “นัสรัท” ได้เรียนในโรงเรียนคริสเตียน ซึ่งบ่อยครั้งเธอรู้สึกไม่ค่อยสบายใจมาก

นัสรัท สารภาพว่า “บ่อยครั้งหนูรู้สึกว่าหนูเป็นคนแปลกหน้าในโรงเรียน เพราะหนูไม่สามารถร้องเพลงที่ เด็ก ๆ ที่เป็นคริสเตียนร้อง และขณะเมื่อครูหรือนักเรียนที่เป็นคริสเตียนอธิษฐาน ฉันไม่สามารถเข้าใจได้” ลุงนูริดีน พุดต่อว่า “โรงเรียนคริสเตียนแอ๊ดเวนตีสไม่เหมือนกับโรงเรียนคริสเตียนอื่น ๆ แล้วเธอจะรู้ว่าทุกคนให้ความรักความ เอาใจใส่ต่อเธอดีเพียงใด” ลุงนูริดีนกล่าวเสริมว่า “ตอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งนั้น ลุงรู้สึกสบายใจ และรู้สึกมีอิสระ ที่จะร่วมนมัสการกับนักศึกษาคนอื่น ๆ ลุงรับรองว่า “ไม่มีการแบ่งแยกเรื่องศาสนา ฐานะ หรือผิวพันธุ์ใด ๆ ในมหาวิทยาลัยแอ๊ดเวนตีสวอลเลย์วิว”

ลุงนูริดีน กล่าวอีกว่า “ตอนที่ลุงเข้าไปนมัสการที่โบสถ์ครั้งแรก ลุงรู้สึกว่า “ลุงอยู่ผิดที่ผิดทาง” แต่พวก เพื่อน ๆ บอกลุงว่า “เพื่อนจงจำไว้ว่าเพื่อนอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเจ้า ไม่ใช่ผู้มานมัสการในโบสถ์!” เมื่อได้ยิน เช่นนั้นลุงสบายใจ และรู้สึกนี่เป็นโอกาสที่จะได้สรรเสริญพระนามของพระเจ้า และกำลังได้รับพระพร...ความ

รู้สึกว่าคุณเป็นคนแปลกหน้าหมดไป และนับจากนั้นลุงได้เข้าไปนมัสการในโบสถ์เสมอ และได้รับพระพรอย่างมาก ที่เห็นชัดเจนคือ ขณะที่ไม่มีที่ใดหยิบยื่นความช่วยเหลือให้ แต่สถาบันการศึกษาแห่งนี้ได้แบ่งปันพระพรของพระเจ้าให้กับลุง ทำให้ลุงสามารถเรียนจบเป็นบุรุษพยาบาล และได้รับใช้ผู้คนตลอดมา” ลุงนุริดีน เล่าถึงประสบการณ์ของเขาต่อไปว่า “ลุงเข้าร่วมกิจกรรมทุกอย่างของโบสถ์ แต่ไม่มีใครขัดขวางลุงจากการอธิษฐานสวดคล้องกับความเชื่อส่วนตัวของลุง”

เมื่อได้ฟังคำพยานจากลุง นัศรัท รู้สึกได้รับการหนุนใจอย่างยิ่ง “เธอก็คิดว่าจะเป็นการดี ที่ฉันจะไปศึกษาในโรงเรียนที่ฉันจะได้รับการอนุญาตให้นมัสการตามที่ฉันประสงค์ และรู้สึก...มหาวิทยาลัยที่ลุงแนะนำให้น่าจะเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดสำหรับฉัน” อย่างไรก็ตามเมื่อ นัศรัท ศึกษาถึงที่ตั้งของ “มหาวิทยาลัยแอ็ดเวนตีสวอลเลย์วิว” ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยดังกล่าวอยู่ห่างไกลจากบ้านของเธอมาก นัศรัท พยายามมองหาวิทยาลัยแอ็ดเวนตีสที่สอนพยาบาลศาสตร์อื่น ๆ ที่อยู่ใกล้บ้านของเธอมากกว่า และในที่สุด “นัศรัท” ได้พบว่า “วิทยาลัยแอ็ดเวนตีสพยาบาลศาสตร์ และ ศูนย์ฝึกผดุงครรภ์” อยู่ใกล้บ้านของเธอมากกว่า

ปัจจุบัน นัศรัท กำลังสำเร็จพยาบาลศาสตร์ปีที่หนึ่ง นัศรัท กล่าวเป็นพยานว่า “พวกเราเรียนการร้องเพลงสรรเสริญในโรงเรียนวันสะบาโต และร่วมนมัสการในช่วงโมงเทศนาด้วยกัน...และฉันรู้สึกชื่นชมยินดีที่ได้นมัสการพระเจ้าในวันสะบาโต”

เมื่อไม่นานมานี้ นัศรัท ได้โทรคุยกับคุณลุง นุริดีน ของเธอว่า “สิ่งที่คุณลุงประทับใจขณะที่คุณลุงศึกษาในสถาบันการศึกษาของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีส เป็นจริงทุกสิ่งอัน” “สิ่งที่คุณลุงเล่าให้หนูฟังเป็นจริง...ไม่มีการแบ่งแยกในความแตกต่างกันเลย” ฝ่ายผู้เป็นลุงมีความสุขมาก ที่ได้ฟังรายงานจากหลานสาวและฝ่ายลุง ได้พูดตอบหลานสาวว่า “ลุงรู้ว่าหลานจะรู้สึกสบายใจตามที่คุณลุงได้บอกหลานไว้แล้ว!”

เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของพี่น้องในไตรมาสนี้ จะนำไปก่อสร้างตึกของวิทยาลัยพยาบาล และ ศูนย์ฝึกผดุงครรภ์ เพิ่มเติม เพื่อจะสามารถรองรับนักศึกษาได้มากขึ้น ซึ่งหมายถึงเราจะมีห้องเรียน และหอพักเพิ่มขึ้น วิทยาลัยพยาบาล และศูนย์ฝึกผดุงครรภ์ แห่งนี้เปิดสอนครั้งแรกในปี 2015 โดยมีนักศึกษาในชั้นเรียนเพียง 22 คน ปัจจุบันเรามีนักศึกษาถึง 770 คน... ความต้องการนั้นสูง แต่วิทยาลัยยังขาดห้องเรียน และหอพัก ที่จะรับนักศึกษาเพิ่มขึ้น สถาบันแห่งนี้เป็นที่องทุ่งสำหรับพันธกิจอันแท้จริง เรามีนักศึกษาเพียง 30 เปอร์เซนต์จากนักศึกษาทั้งหมดที่เป็นแอ็ดเวนตีส ทุกปีจะมีนักศึกษารับเอาความเชื่อ และบัพติศมา ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่านที่พิจารณาจะถวายเงินถวายด้วยใจเอื้ออารีในสะบาโตที่ 13 วันที่ 30 ธันวาคม นี้ (2023) ขอพระเจ้าทรงอวยพรพรทุกท่าน รวมทั้งครอบครัวของทุกท่านด้วย...อาเมน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 25 พฤศจิกายน 2023

การติดตามความจริง

เล่าโดย โอบेत...ประเทศกานา

คุณปู่แนะนำให้ “โอบेत” เข้าศึกษาที่โรงเรียนระดับมัธยมปลายในภาคตะวันตกของประเทศ “กานา” แต่บิดาบุญธรรมของโอบेत คัดค้านกับแนวคิดนี้ “ผมจะไม่อนุญาตให้เขาไปเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมปลายที่นั่น เพราะเขาจะกลับบ้านด้วยการเป็นชาวแอดเวนติส” พ่อบุญธรรมของโอบेतให้เหตุผลอย่างแข็งขัน เพราะเขาเป็นศิษยาภิบาลประจำโบสถ์ของคริสตจักรคริสเตียนอีกนิกายหนึ่ง

ในที่สุด “โอบेत” ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนแบบมีหอพักของรัฐแห่งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ในโรงเรียนแห่งนั้นเอง โอบेतได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักข้อเชื่อของเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส ในโรงเรียนแบบมีหอพักแห่งนั้น โอบेतได้เข้าร่วมมัสการกับนักเรียนคนอื่น ๆ ทุกวันอาทิตย์ในห้องเรียนห้องหนึ่ง เขาเข้าร่วมมัสการอย่างสัปดาห์ละปีแล้ว ปีเล่า ในปีสุดท้ายของชั้นมัธยมปลาย นักเรียนคนอื่น ๆ ที่อยู่ชั้นต่ำกว่าถูกส่งกลับบ้าน แต่สำหรับโอบेत และเพื่อนนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จะต้องพักในโรงเรียนต่อเพื่อใช้เวลาในการเตรียมตัวสอบ เมื่อมีนักเรียนเหลืออยู่น้อยในหอพัก การมัสการในห้องเรียนได้หยุดไป

วันอาทิตย์ที่หนึ่งผ่านไป วันอาทิตย์ที่สองผ่านไป วันอาทิตย์ที่สามผ่านไป ที่โอบेतได้พลาดจากการประชุมในวันอาทิตย์ ในวันสุดท้ายสุดท้ายก่อนช่วงการสอบไล่ปลายปี โอบेतได้เห็นเพื่อนร่วมชั้นสามคนได้เดินทางออกจากพื้นที่ของโรงเรียนในเช้าวันเสาร์ พวกเขาแต่งตัวเรียบร้อย และพวกเขาบอกว่า พวกเขาจะไปโบสถ์ โอบेत ตัดสินใจจับปล้นพูดว่า “ให้ผมไปกับพวกคุณได้ไหม?” พวกเขาพยักหน้าตกลง โอบेतรีบ ไปแต่งตัวและตามเด็กชายสองคน และเด็กหญิงอีกคนไป ยังโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอดเวนติส โอบेतรู้สึกประหลาดใจที่ได้ยินพวกเขาร้องเพลงพิเศษช่วงเวลาก่อนการเทศนา โอบेतไม่เคยได้ยินการร้องเพลงประสานเสียงมาก่อน และข่าวสาจากบทเพลงบทนั้นสัมผัสดวงใจของเขา พวกเขาร้องเพลงชื่อ “จนกว่าจะถึงวันนั้น” (ซึ่งเป็นบทเพลงสรรเสริญ จากหนังสือเพลงสรรเสริญ ของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส)

ในวันจันทร์ถัดมา เขาเอ่ยปากขอยืมหนังสือเพลงจากเด็กสาวแอดเวนติส ที่ชื่อว่า “แซนดร้า” เขาอยากคัดลอกเนื้อเพลงที่เขาได้ยินในวันสะบาโต แซนดร้ากลับไปห้องและนำหนังสือเพลงมาให้เขา ทั้งสองให้เขาทราบว่าทำนองเพลงเป็นอย่างไร ทั้งสองร้องเพลงจากหนังสือเพลงสรรเสริญด้วยกันหลายเพลง ช่วงระหว่างสัปดาห์การสอบไล่ปลายปี บทเพลงเหล่านั้นจุดประกายความสนใจของโอบेतให้อยากทราบหลักข้อเชื่อของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส และ เขามีความปรารถนาที่จะเรียนรู้มากขึ้น

อย่างไรก็ดีโอบेतคิดถึงคำพูดของบิดาบุญธรรม ซึ่งไม่ต้องการให้เขาไปเรียนในโรงเรียนของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสตั้งแต่แรก ด้วยเกรงว่าเขาอาจกลายเป็นเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสคนหนึ่ง หลังจากที่โอบेतเรียนสำเร็จชั้นมัธยมปลาย โอบेतเดินทางกลับบ้านช่วงการหยุดปลายภาคปีการศึกษา เขาใช้เวลาช่วงหยุดปลายภาคช่วยมารดาขายปลาทอด และอาหารปรุงจากข้าวโพดต้มผสมนม ที่เพิ่งข้างถนนค่อนข้างไกลจากบ้านของเขา เขาไม่กล้าขอแม่ไปนมัสการที่โบสถ์ในวันสะบาโต แต่จิตใจของเขามีความปรารถนาอย่างยิ่งที่ไปนมัสการในโบสถ์แอดเวนติส เขาทราบว่าโบสถ์แอดเวนติสมีการประชุมอธิษฐานในเย็นวันพุธเวลาระหว่าง 19:00-20:00 น. ดังนั้นโอบेतวางแผนไว้

ในใจ ปลอ่ยให้แม่ขายประมาณหนึ่งชั่วโมงในวันพุธ โดยเขาบอกกับแม่ว่าเขาต้องการใช้ห้องน้ำ ห้องน้ำที่บ้านอยู่ไกลเกินไปที่จะเดินไป-กลับ แต่มีห้องน้ำสาธารณะอยู่ไม่ห่างจากเพิงที่เขาขายอาหารที่จะเดินไปได้ง่าย ปรากฏว่าห้องน้ำสาธารณะอยู่ไม่ไกลจากโบสถ์แอ๊ดเวนตีส

โอเบคขอแม่ไปใช้ห้องน้ำทุกเย็นวันพุธติดต่อกันเป็นเวลาสองเดือน และเขาใช้เวลาดังกล่าวไปร่วมการประชุมอธิษฐานในโบสถ์แอ๊ดเวนตีส เขาได้เรียนรู้บทเพลงสรรเสริญเพิ่มขึ้นหลายเพลง เขาได้เรียนรู้ความจริงในพระคัมภีร์ เขาทราบว่าเขาได้พบความจริงแล้ว เมื่อเขาได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยซึ่งเปิดเทอมแรกในฤดูใบไม้ร่วง โอเบคมองหาเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสในมหาวิทยาลัย เมื่อโอเบคได้พบกับพวกเขา เขาได้เข้าร่วมนมัสการกับกลุ่มแอ๊ดเวนตีสในวันสะบาโต ในเวลาไม่นานนักเขาก็ได้รับบัพติศมา

เมื่อคุณปู่ของโอเบคได้ทราบว่า “โอเบค” หลานชายได้เข้าร่วมกับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ปู่มีความชื่นชมยินดีมาก ส่วนบิดาบุญธรรม อย่างไรก็ตามก็มีความเสียใจ แต่เมื่อเวลาผ่านไปเขายอมรับการตัดสินใจของโอเบค

ปัจจุบัน โอเบคทำงานเป็นผู้ช่วยผู้บริหารของสำนักงานของเขาเทินสมิทซ์คอนเฟอเรนซ์ ซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองอักกรา ประเทศกานา โอเบคกล่าวว่าเป็นความสำคัญที่จะติดตามความจริง แม้ว่าพ่อ-แม่ หรือคนอื่น ๆ พยายามจะหยุดคุณไว้ โอเบคกล่าวต่อว่า “เมื่อคุณได้พบความจริงแล้ว และรู้ว่ามันเป็นความจริง คุณไม่ควรให้สิ่งใด ๆ นำคุณออกห่างจากความจริง คุณควรติดตามสิ่งที่คุณทราบว่าเป็นความจริง และในเวลาที่เหมาะสมกำหนดไว้ พระเจ้าจะอนุญาตให้คุณได้เข้านมัสการในโบสถ์”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของพี่น้องในไตรมาสนี้ จะนำไปก่อขยายงานด้านการศึกษาในประเทศกานา เงินถวายจะใช้เป็นเงินทุนในการก่อสร้างอาคารเรียน และหอพักของนักศึกษา “วิทยาลัยพยาบาล และศูนย์ฝึกผดุงครรภ์แอ๊ดเวนตีส” ซึ่งวิทยาลัยแห่งนี้เปิดสอนครั้งแรกในปี 2015 และมีนักศึกษาในชั้นเรียนเพียง 22 คน ปัจจุบันเรามีนักศึกษาถึง 770 คน วิทยาลัยยังขาดห้องเรียน และหอพัก ที่จะรองรับนักศึกษาเพิ่มขึ้น สถาบันแห่งนี้เป็นห้องทุ่งสำหรับพันธกิจอันแท้จริง เรามีนักศึกษาเพียง 30 เปอร์เซนต์จากนักศึกษาทั้งหมดที่เป็นแอ๊ดเวนตีส ขอขอบคุณพี่น้องในพระคริสตทุกท่านที่จะถวายเงินถวายด้วยใจเอื้ออารีในสะบาโตที่ 13 วันที่ 30 ธันวาคม นี้ (2023) ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่าน รวมทั้งครอบครัวของทุกท่านด้วย...อาเมน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่อำนาจวันสะบาโตที่ 2 ธันวาคม 2023

โบสถ์ที่มีอิทธิพลแห่งหนึ่ง

เล่าโดย ปีเตอร์ เอ็น.เค.เคาตุ และ ซามูเอล มาร์ฟอน...ประเทศกานา

โครงการของวันสะบาโตที่สิบสามไตรมาสนี้ อาจไม่คลอใจคุณเท่ากับโครงการใหญ่ของวันสะบาโตที่สิบสามอื่น นั่นคือสิ่งที่ได้เกิดขึ้นจริงในเมือง “อักกรา” เมืองหลวงของประเทศ “กานา” ประเทศด้านตะวันตกของทวีปแอฟริกา ประมาณ 15 ปีที่ผ่านมา ทางราชการของประเทศกานาได้มอบที่ดินแปลงหนึ่ง ซึ่งอยู่ในพื้นที่สำคัญของกรมทหารในเมือง “อักกรา” โดยทางคริสตจักรไม่ต้องจ่ายค่าที่ดิน คำร้องขอประการเดียวคือ ให้คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์สร้างโบสถ์ขึ้นหลังหนึ่ง เพื่อเป็นสถานที่ ที่เหล่าทหารจะใช้เป็นที่นมัสการ

สมาชิกโบสถ์ทั่วประเทศ “กานา” ร่วมกันบริจาคเพื่อโครงการนี้ พวกเขาต้องการให้ทหารสามารถนมัสการในโบสถ์แอ๊ดเวนตีส์ ต่อมาทางคริสตจักรแอ๊ดเวนตีส์ทั่วโลกได้เข้ามามีส่วนร่วม โดยมอบเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสสามในปี 2007 เพื่อใช้สำหรับงานตกแต่งสุดท้ายของโบสถ์ ด้วยการติดตั้งกระจกหน้าต่างสีอันงามวิจิตร และประกอบกระจกสีทำเป็นภาพนวมมีอิทธิพลที่เพดานของโดม และใช้กระจกสีทำเป็นเครื่องหมายของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ที่ด้านหลังธรรมาสน์ตรงผนังของโบสถ์

โบสถ์สร้างบนที่ดิน ที่กรมทหารมอบให้ สร้างเสร็จและทำพิธีอุทิศถวายในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2008 ด้านหน้าที่ข้างประตูโบสถ์มีป้ายโลหะเคลือบจารึกรายชื่อตัวแทนผู้มาร่วมในพิธีอุทิศถวายโบสถ์ หนึ่งในนั้นคือผู้อำนวยการแผนกศาสนาจารย์ประจำ ร.พ. และกองทัพของสำนักงานใหญ่คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ อีกฟากหนึ่งของตัวเมือง เป็นสถาบันฝึกอบรมกองกำลังตำรวจแห่งชาติ ซึ่งได้สังเกตเห็นโบสถ์แอ๊ดเวนตีส์แห่งใหม่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของกรมทหาร พวกเขาต้องการให้คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ก่อสร้างโบสถ์อีกหลังหนึ่งขึ้นในพื้นที่ของสถาบันฝึกอบรมกองกำลังตำรวจแห่งชาติของพวกเขาด้วย ผู้อำนวยการแห่งกรมตำรวจได้ทำหนังสือยื่นถึงผู้นำของคริสตจักรแอ๊ดเวนตีส์ในประเทศ “กานา” เนื้อหาของหนังสือฉบับนั้นมีข้อความว่า “ถ้าเราจะมอบที่ดินแปลงหนึ่งของสถาบันฝึกอบรมกองกำลังตำรวจฯ คริสตจักรของท่านจะทำการสร้างโบสถ์สำหรับเป็นที่นมัสการสำหรับบุคลากรในสถาบันฝึกอบรมกองกำลังตำรวจได้หรือไม่?”

นี่เป็นข้อเสนอที่ผู้นำของคริสตจักรไม่อาจปฏิเสธได้ จึงมีการตั้งคณะกรรมการรวบรวมกองทุนเพื่อก่อสร้างโบสถ์แอ๊ดเวนตีส์สำหรับสถาบันฝึกอบรมกองกำลังตำรวจขึ้น ศาสนาจารย์ คริสโตเฟอร์ แอนัน-นูนู เลขานุการของสำนักงานสหมิชชั่นเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์แห่ง ประเทศกานาได้กล่าวว่า “มองดูสิ่งที่เราได้ทำในการสร้างโบสถ์ที่กรมทหารสิ พวกเขารู้สึกพอใจให้คริสตจักรของเราก่อสร้างโบสถ์ขึ้นในพื้นที่ของสถาบันฝึกอบรมกองกำลังตำรวจขึ้นอีกหลังหนึ่งเช่นกัน”

การก่อสร้างโบสถ์เพื่อเป็นสถานที่สำหรับเทศนาพระวจนะ พันโท ดาตุ ปีเตอร์ ซึ่งเป็นผู้อำนวยการของอนุศาสนาจารย์ประจำกองทัพ ประเทศ “กานา” กล่าวชมคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ว่า “โบสถ์เซเวนธ์เดย์ในกรมทหารพิสูจน์ว่าเป็น “แสงสว่าง” สำหรับกองกำลังทหารอย่างแท้จริง” และเขากล่าวต่อว่า “บุคลากรทางทหารผู้มานมัสการในโบสถ์ต่างมีความเข้าใจในหลักคำสอนของแอ๊ดเวนตีส์ดีขึ้น สิ่งสำคัญที่สุดคือพวกเขาเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้า และความรอด” “เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับ “สื่อกลาง” แต่พระเจ้าทรงจัดให้คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์

“ได้ทำการประกาศพระกิตติคุณแก่นุคกลางทางทหาร” เขากล่าวสรุปว่า “การมีโบสถ์ตั้งอยู่ท่ามกลางพวกเรามีความหมายมากจริง ๆ ”

อนุศาสนาจารย์ “ซามูเอล มาร์ฟอน” ผู้ทำงานในหน้าที่อนุศาสนาจารย์ประจำกรมตำรวจมา 17 ปี และเป็นศาสนาจารย์เซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสเพียงคนเดียวในประเทศ “กานา” ที่ได้ทำงานในกรมตำรวจ ได้แสดงความหวังว่าในอนาคตโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติส ประจำศูนย์อบรมของกรมตำรวจ จะเกิดผลกระทบต่อบุคลากรของกรมตำรวจ เหมือนกับโบสถ์ที่ได้สร้างขึ้นในกรมทหาร โบสถ์แอ็ดเวนติสในศูนย์อบรมของกรมตำรวจแห่งนี้จะมีที่นั่งระหว่าง 1,500-2,000 คน” อาจารย์ มาร์ฟอนกล่าวเสริมว่า “พระเจ้าจะทรงทำการเพื่อเราในการสร้างโบสถ์หลังนี้”

ศาสนาจารย์ โยซียา น-วารับวา ประธานของสำนักงานภาคเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสภาคตะวันตก-กลาง ทวีปแอฟริกา ซึ่งมีอาณาเขตครอบคลุมประเทศ “กานา” รู้สึกเศร้าใจ และยินดี ที่เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของปี 2007 ได้ถูกนำไปก่อสร้างโบสถ์ในพื้นที่ของกรมทหาร และทำให้บังเกิดผลคืออย่างยิ่ง...และเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามในไตรมาสที่สี่ของปี 2023 จะถูกนำไปสร้างโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสในศูนย์ฝึกอบรมกำลังพลของกรมตำรวจ

ศาสนาจารย์ โยซียา น-วารับวา กล่าวทิ้งท้ายว่า เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความประหลาดใจยิ่ง ที่มีโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสตั้งอยู่ในกรมทหาร ซึ่งบังเกิดผลดีในด้านการประกาศพระกิตติคุณ และบัดนี้เรากำลังจะมีโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสอีกหลังหนึ่ง ที่กำลังจะสร้างขึ้นในศูนย์ฝึกกองกำลังกรมตำรวจในอนาคตอันใกล้ ซึ่งโบสถ์ทั้งสองหลังนี้จะเป็ศูนย์กลางแห่งอิทธิพลสำหรับชีวิตฆัวันรันดร์ แก่เหล่าทหาร และตำรวจ ตลอดจนสมาชิกในครอบครัวของพวกเขา ที่เข้ามาสัมผัสกับโบสถ์ทั้งสองแห่ง

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทั่วโลก สำหรับเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของปี 2007 ที่ได้ถูกนำไปก่อสร้างโบสถ์ในกรมทหาร และในศูนย์ฝึกอบรมของกรมตำรวจ ซึ่งมีผลกระทบด้านดีต่อบุคลากรทางทหาร และศูนย์ฝึกอบรมกรมตำรวจ... และเงินถวายของวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ ในวันที่ 30 เดือนธันวาคม (ปี 2023) จะนำไปขยายห้องเรียน และหอพักหลายหลัง ของวิทยาลัยพยาบาล และศูนย์ฝึกผดุงครรภ์เซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติส ในประเทศกานา...ขอบคุณพี่น้องแอ็ดเวนติสทุกท่าน ที่ได้ช่วยถวายทรัพย์ในหลายปีที่ผ่านมา และในวันสะบาโตที่สิบสามที่จะถึงนี้..ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่าน และรวมทั้งครอบครัวของทุกท่านด้วย...ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า...อาเมน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตที่ 9 ธันวาคม 2023

ปกป้องตัวเองด้วยเคียวด้ามยาวสำหรับตัดหญ้า

เล่าโดย แนนซี...ประเทศกานา

เรื่องนี้เกิดขึ้นในประเทศ “กานา” ซึ่งตั้งอยู่ในภาคตะวันตกของทวีปแอฟริกา วันหนึ่งขณะที่ ด.ญ. แนนซี อายุ 13 ปี เดินถือเคียวด้ามยาว สำหรับตัดหญ้า ไปโรงเรียน ทั้งนี้เพราะก่อนหน้าวันเกิดเรื่อง ครูได้สั่งให้เด็กนักเรียน นำอุปกรณ์ตัดหญ้า มาช่วยกันตัดหญ้ารอบ ๆ โรงเรียน ดังนั้นแนนซีได้ขออนุญาตพ่อนำมีดด้ามยาวสำหรับตัดหญ้า ไปตัดหญ้าตามที่ครูสั่ง นี่คือที่มาของเรื่องเศร้าที่เกิดขึ้น

ขณะที่กำลังเดินไปโรงเรียน แนนซีได้พบกับญาติคนหนึ่งชื่อ “อะคูบา” อายุ 16 ปี ทั้งสองเคยทะเลาะกันมาก่อน วันนี้เกิดมาทะเลาะกันอีก “อะคูบา” กล่าวหาว่า “แนนซี” นำเรื่องไม่จริงของเธอไปเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง แนนซี ปฏิเสธว่าเธอไม่ได้ทำเช่นนั้น และเถียงด้วยอารมณ์โกรธ

ขณะที่การโต้เถียงระหว่างเด็กสองคนเริ่มร้อนแรงขึ้น อะคูบา เดินเข้ามาใกล้แนนซี และแย่งเอามีดด้ามยาวสำหรับตัดหญ้าไป อะคูบาก็วิ่งแค้นใจมีดด้ามยาวสำหรับตัดหญ้าไปมา เป็นเชิงขู่แนนซีให้กลัว ขณะที่เด็กทั้งสองเริ่มทะเลาะกัน เด็กชายคนหนึ่งวิ่งไปบอก พ่อของแนนซี พ่อของแนนซีรีบวิ่งมายังเด็กทั้งสองเพื่อห้ามไม่ให้ทะเลาะกัน ขณะที่พ่อของ แนนซี มาถึงเขารีบเข้าไปห้าม เป็นเวลาเดียวกันที่ อะคูบา แกว่งมีดด้ามยาวสำหรับตัดหญ้า เพื่อจะขู่ แนนซี ปลายมีดตัดหญ้าอันคมกริบได้เฉือนปลายจมูกพ่อของแนนซีเลือดไหลเป็นทาง

เด็กทั้งสองตกใจ หยุคทะเลาะกัน แนนซีเริ่มร้องไห้เสียใจ ขณะที่อะคูบา ทิ้งมีดด้ามยาวสำหรับตัดหญ้า ยืนร้องไห้ตัวสั่น ผู้ใหญ่สองคนที่เห็นเหตุการณ์ รีบพาพ่อของแนนซีส่งโรงพยาบาล แนนซีพยายามจะตามไปส่งพ่อที่โรงพยาบาล แต่ไม่มีพื้นที่บนรถยนต์คันเล็ก แนนซีหันจะไปเอาเรื่องกับอะคูบา ผู้ใหญ่คนหนึ่งห้ามเธอไว้

น่าเสียดายที่แพทย์ไม่อาจเย็บปลายจมูกขึ้นเล็ก ๆ ติดคืนกับตัวจมูกของได้ เพราะขึ้นที่ถูกเนื้อออกบางเกินไป แพทย์จึงเพียงฉีดยา ทำแผล และ ปิดด้วยผ้าพันแผลให้ แพทย์ได้สั่งให้พ่อของแนนซีนอนในโรงพยาบาลสักระยะหนึ่งเพื่อสังเกตอาการ และขณะทำการรักษาแผลในโรงพยาบาล แพทย์ได้มอบหมายให้ นางพยาบาล ชื่อ “เอสเตอร์” เป็นคนดูแลพ่อของแนนซีอย่างใกล้ชิด พ่อของแนนซี รู้สึกประทับใจในการดูแลรักษาของเอสเตอร์ มาก จึงแนะนำเธอให้แนนซีรู้จักกับเอสเตอร์ พ่อพูดชมเอสเตอร์ว่า “เอสเตอร์เป็นนางพยาบาลที่ดีมาก จนทำให้พ่ออยากให้ลูกสาวของพ่อเรียนเป็นนางพยาบาล” แนนซีเองสังเกตว่า เอสเตอร์เป็นนางพยาบาลที่ทำหน้าที่ได้ประทับใจเธอมากเช่นกัน...จนในเวลาต่อมา แนนซีตั้งใจจะเรียนเป็นนางพยาบาลคนหนึ่ง

ไม่กี่ปีต่อมา แนนซี ได้เรียนสำเร็จชั้นมัธยมปลาย เธอมองหาสถานที่ที่จะศึกษาพยาบาลศาสตร์ และได้พบกับวิทยาลัยพยาบาล และศูนย์ฝึกอบรมผดุงครรภ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ตอนแรกแนนซี คิดว่าวิทยาลัยดังกล่าวรับนักศึกษาที่เป็นคริสเตียนแอ๊ดเวนตีสเท่านั้น แต่เธอไม่ใช่ชาวแอ๊ดเวนตีส แต่ทางวิทยาลัยฯ ตอบรับใบสมัครเข้าเรียนของแนนซี เมื่อแนนซีได้เข้าไปศึกษาพยาบาลแล้ว แนนซีได้รู้ว่านักศึกษาบางคนก็ไม่ใช่คริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส บางคนเป็นคริสเตียนนิกายอื่น และมีนักศึกษาบางคนไม่ได้เป็นคริสเตียน แนนซีคิดเสมอว่าตัวเองเป็นคริสเตียนคนหนึ่ง แต่แนนซีคิดใคร่ครวญจริงจังขึ้นเมื่อเธอได้รับฟังเรื่องเทศนาในช่วงสัปดาห์แห่งการอธิษฐานที่ทางวิทยาลัยฯ ที่หล่อนกำลังศึกษาอยู่จัดขึ้น ศาสนาจารย์ผู้เทศนาในสัปดาห์แห่งการอธิษฐาน ได้เสนอการดำเนินชีวิต

ของคริสเตียนโดยยึดตามหลักคำ สอนของพระคัมภีร์ ทำให้แนนซี่ได้ตระหนักว่า เธอไม่ได้ดำเนินชีวิตตามรูปแบบ คริสเตียนอย่างเต็มที่ และบัดนี้เธอต้องการเป็นคริสเตียนอย่างแท้จริง ในวันสุดท้ายของสัปดาห์แห่งการอธิษฐาน แนนซี่ตัดสินใจอุทิศถวายชีวิตของเธอแด่พระคริสต์ และขอรับบัพติศมา

ปัจจุบัน แนนซี่อายุ 22 ปี และเป็นผู้หญิงคนใหม่ ชีวิตของเธอได้เปลี่ยนแปลงใหม่โดยสิ้นเชิง นับตั้งแต่วันที่เธอถวายชีวิตของเธอแด่พระเยซู เมื่อก่อนเธออ่านพระคัมภีร์เฉพาะตอนที่อยู่ในโบสถ์ในวันสะบาโต ตอนนี้เธออ่านพระคัมภีร์ทุกวัน และยิ่งกว่านั้นเธอได้เฝ้าเดี่ยว ด้วยการร้องเพลง อ่านพระคัมภีร์ และอธิษฐานในห้องของเธอทุกวัน เธอเฝ้ารอจะศึกษาจบพยาบาลศาสตร์ และผดุงครรภ์ เธอคิดว่าจากเกรดการเรียนที่เธอได้ เธอจะศึกษาต่อเป็นแพทย์หญิงได้ในอนาคตอันใกล้

แนนซี่กล่าวเป็นพยานว่า “คุณพ่อของฉันยินดีเมื่อฉันบอกว่าคุณต้องการรับบัพติศมา....คุณพ่อรู้จักชีวิตในอดีตของฉัน คุณพ่อบอกว่าเขามีความสุข เมื่อฉันบอกว่าชีวิตการศึกษาในวิทยาลัยได้เปลี่ยนฉันให้มีชีวิตใหม่”

เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของพี่น้องในพระคริสต์ในไตรมาสนี้ จะช่วยให้วิทยาลัยพยาบาล และ ศูนย์ฝึกอบรมผดุงครรภ์เซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส สถาบันที่ “แนนซี่” กำลังศึกษาอยู่ สามารถขยายอาคาร เพื่อจะมีห้องเรียน และสร้างหอพักสำหรับนักศึกษาเพิ่มขึ้น..สถาบันการศึกษาแห่งนี้เริ่มเปิดสอนครั้งแรกด้วยนักศึกษา 22 คน ในปี 2015 และปัจจุบันมีนักศึกษารวม 770 คน วิทยาลัยฯ แห่งนี้มีความต้องการห้องเรียน และหอพักนักศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว หนึ่งในสถาบันการศึกษาแห่งนี้เป็นที่ต้องการสำหรับพันธกิจมิชชัน แต่ละปีมีนักศึกษาเหมือนกับ “แนนซี่” เข้าร่วมกับคริสตจักรจำนวนมาก...ขอขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน ที่พิจารณาจะถวายทรัพย์อย่างมีใจเอื้ออารีในวันสะบาโตที่สิบสาม คือในวันสะบาโตวันที่ 30 ธันวาคม ที่จะถึงนี้ ขอพระเจ้าทรงอวยพรทุกท่าน รวมทั้งครอบครัวของท่านด้วย..ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า...อาเมน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 16 ธันวาคม 2023

มาตามอะแนทโตมี (กายวิภาควิทยา)

เล่าโดย อะบีเกล...ประเทศกานา

อะบีเกล ไม่ทราบจะทำประการใดดีเพราะความต้องการเหนือสิ่งอื่นใด เธอต้องการอยากจะเป็นนางพยาบาล แต่ที่บ้านไม่มีเงินส่งให้เธอเรียน เธอต้องทำงานหาเงินส่งตัวเองเรียน และดูเหมือนว่าเธอต้องทำงานมากจนไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเตรียมตัวสำหรับชั้นเรียน

ตอนนี้เธอเพิ่งได้เรียนหลักสูตรพยาบาล และผดุงครรภ์ปีแรก ในวิทยาลัยพยาบาล และศูนย์ฝึกผดุงครรภ์ของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ที่ตั้งอยู่ในประเทศกานา ภาคตะวันตกของทวีปแอฟริกา อะบีเกล รู้สึกว่าวิชา “กายวิภาควิทยา” และ “สรีรวิทยา” เป็นวิชาที่ยากเป็นพิเศษสำหรับเธอ ในตอนเย็นเมื่อศึกษาเตรียมตัวเพื่อเข้าชั้นในวันพรุ่งนี้ เมื่ออะบีเกล ท่องศัพท์เป็นภาษาอังกฤษสำหรับวิชา “กายวิภาควิทยา” และ “สรีรวิทยา” เธอจำไม่ค่อยได้

เมื่ออะบีเกลตื่นนอนตอนเช้า เธอร้องไห้อีกครั้งหนึ่ง เธอลงทะเลเรียนแปดวิชา เหมือนเพื่อนนักศึกษาคนอื่น ๆ แต่เธอต้องทำงานด้วย จึงเหลือเวลาเพียงเล็กน้อยสำหรับทำการบ้าน เธออธิษฐานอย่างจริงจัง ขอพระองค์ทรงช่วยเธอสอบผ่านชั้นต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชั้นกายวิภาค และชั้นสรีรวิทยา หลังจากการสอบย่อยในชั้นเรียน อาจารย์ที่สอนชั้น กายวิภาค และ สรีรวิทยา บอกนักศึกษาในชั้นว่า “มีนักศึกษาคนหนึ่งได้คะแนนสูงสุดเท่ากันทั้งสองวิชา คือได้ 75 เปอร์เซนต์” “และมีนักศึกษาคนหนึ่งได้คะแนนต่ำสุดคือ 35 เปอร์เซนต์” อะบีเกล อุทานออกมาเบา ๆ กับตัวเองว่า “เป็นตัวฉันหรือที่สอบได้ 35 เปอร์เซนต์ ?” แต่อาจารย์ก็ไม่บอกว่าใครได้คะแนนสูงสุดในชั้น

ในวันถัดมาเมื่ออาจารย์ผู้สอนได้คืนกระดาษในการสอบย่อยให้นักศึกษา อะบีเกลได้เห็นกับตาว่า เธอสอบย่อยได้ 75 เปอร์เซนต์ เธอไม่เชื่อสายตาของเธอเลย นักศึกษาคนที่นั่งข้าง ๆ กระซิบถามว่า “เธอสอบย่อยได้กี่เปอร์เซนต์?” อะบีเกลแสดงกระดาษคำตอบให้เพื่อนคนนั้นดู เพื่อนคนนั้นอุทานออกมาว่า “เป็นเธอนั่นเองที่ได้คะแนนสอบย่อยสูงสุดในชั้น!” อะบีเกล รู้สึกอาย ขอร้องเพื่อนว่า “โปรดอย่าบอกใคร ๆ นะเพื่อน” “โอเค ฉันจะไม่บอกใคร” เพื่อนรับปาก

แต่ความลับถูกเปิดเผย เมื่อผลการสอบกลางเทอมปรากฏผลออกมา เมื่ออะบีเกลได้ 100 เปอร์เซนต์ เพราะอาจารย์ที่สอน กล่าวชมอะบีเกลหน้าชั้นเรียน อาจารย์กล่าวว่า “อะบีเกล ผลการสอบย่อย ครั้งแรกและครั้งที่สองเธอได้เปอร์เซนต์สูงสุดในชั้น และตอนนี้ผลการสอบกลางเทอมเธอได้ถึง 100 เปอร์เซนต์เต็ม ดังนั้นอย่าซ่อนตัวเองต่อไปในชั้น แสร้งทำไม่รู้เมื่ออาจารย์ถามคำถาม ต่อไปนี้เมื่อเธอทราบคำตอบให้รู้สึกเป็นอิสระที่จะตอบคำถามได้เลย

หลังจากนั้นเมื่ออาจารย์ถามคำถาม เธอเริ่มตอบคำถามในชั้น และเธอไม่ค่อยรู้สึกอายเหมือนเมื่อก่อน บางครั้งเมื่ออาจารย์ถามคำถาม เมื่อไม่มีนักศึกษาคิดยกมือ อะบีเกลจะยกมือขึ้น และเมื่ออาจารย์ออกปากอนุญาต อะบีเกลลุกขึ้นยืน และตอบคำถาม ไม่นานหลังจากนั้น เพื่อน ๆ ในชั้นตั้งชื่อเล่นให้กับ “อะบีเกล” ว่า “มาตามกายวิภาค” ซึ่งอะบีเกลไม่รู้สึกลอายหรือขอให้เพื่อน ๆ หยุดเรียกเธออย่างนั้น หล่อนเพียงยิ้มอย่างจำ ๆ ที่เธอถูกเรียก “ชื่อเล่น” อย่างนั้น และอะบีเกล เฝ้ายิ้มมากขึ้นเมื่อเธอได้คะแนนเต็มใน “วิชากายวิภาค” ในการสอบปลายเทอม อะบีเกล ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าที่ทรงช่วยเธอทำเกรดได้ดีในวิชา “กายวิภาค” และวิชา “สรีรวิทยา” และในชั้น

อื่นๆ ทุกชั้นของเธอ ตอนนี้อะบีเกลศึกษาถึงครึ่งทางของหลักสูตรพยาบาล และผดุงครรภ์ และผลการเรียนเฉลี่ยของอะบีเกลในทุกวิชา ตั้งแต่ต้นถึงปัจจุบัน เธอได้คะแนนสูงสุดในชั้น และในทั้งวิทยาลัย ดังนั้นทางวิทยาลัย ได้มอบทุนให้อะบีเกลครึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายในการศึกษาทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นค่าหน่วยกิต ค่าหอพัก ค่าอาหาร และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ซึ่งทำให้อะบีเกลไม่ต้องได้รับความกดดันเหมือนในปีแรก

อะบีเกลกล่าวเป็นพยานว่า “เป็นพระเจ้า ไม่ใช่ตัวฉันเอง ที่นำฉันในการเรียนมาจนถึงวันนี้” หลังจากที่อะบีเกลได้เข้าร่วม “การประชุมสัปดาห์การเน้นฝ่ายจิตวิญญาณ” ที่ทางวิทยาลัยจัดขึ้นทุกปี อะบีเกลได้ตัดสินใจที่จะเข้าร่วมกับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส เธอรักพระเจ้าสุดหัวใจของเธอ และปรารถนาจะดำเนินชีวิตเพื่อการรับใช้พระองค์” อย่างไรก็ตามอะบีเกลได้รับการต่อต้านจากครอบครัวทางบ้าน ญาติใกล้ชิดกับเธอคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคริสเตียนในอีกนิกายหนึ่ง ได้รายงานเรื่องความเชื่อใหม่ของเธอให้ครอบครัวของเธอทราบ โดยพูดใส่ร้าย “อะบีเกล” ว่าอะบีเกล เป็นผู้ทำบาป

อะบีเกล ไม่ทราบจะทำประการใด เธอไม่ทราบจะขอคำปรึกษากับใคร นอกจากพระเจ้า เธออธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เธอแน่ใจว่าพระเจ้าผู้ได้ทรงช่วยเธอให้ได้รับเกรดเอในการเรียน จะช่วยเธอให้ผ่านพ้นอุปสรรคครั้งนี้ได้ และเธอจะได้เป็นผู้รับใช้พระองค์เดี๋ยวนี้ และตลอดไป

โปรดอธิษฐานเพื่อ “อะบีเกล” ขณะที่เธอแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าในชีวิตของเธอ และอธิษฐานเพื่อนักศึกษาทั้ง 770 คน ที่กำลังศึกษาที่ “วิทยาลัยพยาบาล และศูนย์ฝึกผดุงครรภ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส” ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ จะนำไปก่อสร้างอาคาร ที่จะใช้เป็นห้องเรียนเพิ่มขึ้น ทั้งจะสร้างหอพักเพิ่มขึ้นอีกหลายหลังให้เพียงพอสำหรับนักศึกษา สถาบันการศึกษาแห่งนี้เริ่มเปิดสอนครั้งแรกด้วยนักศึกษา 22 คน ในปี 2015 และเมื่อเรามีห้องเรียน และหอพักเพิ่มขึ้น ทางวิทยาลัยก็จะสามารถรับนักศึกษาได้มากขึ้น ปัจจุบันมีนักศึกษาเพียง 30 คนที่เป็นแอ๊ดเวนตีส..ขอขอบคุณที่พี่น้องในพระคริสต์วางแผนจะถวายเป็นพิเศษในวันสะบาโตที่สิบสาม คือในวันสะบาโตที่ 30 ธันวาคม 2023 ที่จะถึงนี้

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 23 ธันวาคม 2023

อ่านข้ามพระบัญญัติสิบประการข้อที่สี่

เล่าโดย นะรันเอล...ประเทศกานา

นะรันเอล อายุ 16 ปี รู้สึกประหลาดใจ เมื่อเขาฟังคำเทศนาของศาสนาจารย์คนหนึ่ง เทศน์ในประเทศ “กานา” ซึ่งตั้งอยู่ภาคตะวันตกของทวีปแอฟริกา ศาสนาจารย์กำลังอ่านจากพระคัมภีร์ที่วางบนแท่นเทศน์ในวันอาทิตย์ และ “นะรันเอล” อ่านตามในพระคัมภีร์ของเขาเองจากที่นั่งในโบสถ์ ขณะศาสนาจารย์อ่านพระบัญญัติสิบประการในพระธรรม อพยพบทที่ 20 โดยเริ่มอ่านจากพระบัญญัติข้อที่หนึ่ง..สอง..สาม...สี่ ที่ละข้อต่อเนื่องจนจบพระบัญญัติข้อที่สิบ

แต่ศาสนาจารย์ได้อ่านข้ามพระบัญญัติสิบประการข้อที่สี่ไป หลังจากการนมัสการจบลง นะรันเอลไปพบศาสนาจารย์ และถามเขาว่า “เหตุใดอาจารย์ไม่อ่านพระบัญญัติข้อที่สี่?” ศาสนาจารย์คนนั้นตอบว่า “เพราะว่าเราสามารถนมัสการพระเจ้าในวันใดวันหนึ่งของสัปดาห์ก็ได้...ดังนั้นจึงไม่สำคัญว่าคนหนึ่งจะถือรักษาวินัยใด!”

เมื่อได้ฟังคำอธิบายเช่นนั้น นะรันเอลรู้สึกประหลาดใจมากขึ้น ที่ผ่านมาเขาไม่เคยคิดว่าพระบัญญัติสิบประการมีข้อหนึ่งข้อใดให้เลือกปฏิบัติได้?! เมื่อกลับถึงบ้าน นะรันเอล อ่านพระบัญญัติสิบประการข้อที่สี่ ซ้ำแล้วซ้ำอีก เขาอ่านพระวจนะของพระเจ้าซึ่งถูกเขียนไว้ชัดเจนว่า “จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์ จงทำงานทั้งสิ้นของเจ้าในหกวัน แต่วันที่เจ็ดเป็นสะบาโตของพระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นอย่ากระทำการงานใดๆ ไม่ว่าเจ้าเองหรือบุตรชายบุตรหญิงของเจ้า หรือทาสทาสีของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือแขกที่อาศัยอยู่ในประตูเมืองของเจ้า เพราะในหกวันพระเจ้าทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น แต่วันที่เจ็ดทรงพัก เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงอวยพระพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์” (อพยพ 20:8-11)

นะรันเอล ไปเยี่ยมโบสถ์ในวันอาทิตย์ ที่เขาได้ฟังคำเทศนาเรื่องพระบัญญัติสิบประการ และได้รับความประหลาดใจ เนื่องจากเพื่อนคนหนึ่งเชิญให้ไป ในวันอาทิตย์ต่อมาเขาไปนมัสการที่โบสถ์ในวันอาทิตย์ซึ่งเขาเป็นสมาชิก เขาได้พบกับศิษยาภิบาลประจำโบสถ์ของเขาเอง และถามเกี่ยวกับพระบัญญัติสิบประการข้อที่สี่ ศิษยาภิบาลประจำโบสถ์ของเขา ตอบคำถามอย่างเดียวกันกับศาสนาจารย์โบสถ์ที่เขาไปเยี่ยมศิษยาภิบาลโบสถ์ของเขาตอบว่า “เราสามารถนมัสการพระเจ้าวันหนึ่งวันใดของสัปดาห์ก็ได้”

นะรันเอล เริ่มศึกษาพระคัมภีร์อย่างมุ่งมั่น เพื่อจะได้ทราบแน่ชัดว่าพระคัมภีร์บอกว่าเราควรจะนมัสการพระเจ้าในวันไหนแน่? เขาอธิษฐานต่อพระเจ้าขอพระองค์ทรงเปิดเผยความจริงแก่เขา และเขาได้พบคำตอบในพระธรรมธรรมยากอบ ซึ่งกล่าวว่า “เพราะว่าผู้ใดรักษาธรรมบัญญัติได้ทั้งหมด แต่ผิดข้อเดียว ผู้นั้นก็เป็นผู้ผิดพระบัญญัติทั้งหมด” (ยากอบ 2:20) นะรันเอลเริ่มคิดว่าอาจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับพระเจ้า ที่เขาจะถือรักษาวินัยวันสะบาโต วันที่เจ็ดของสัปดาห์ เพราะเป็นวันสะบาโต

ต่อมา นะรันเอล ได้ยินว่าโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ถือรักษา และนมัสการในวันเสาร์ วันที่เจ็ดของสัปดาห์เป็นวันสะบาโต และไม่ปรากฏว่ามีโบสถ์คริสต์นิกายใด นอกจากโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ที่ถือรักษาวินัยวันสะบาโต นะรันเอลมองหาโบสถ์แอ๊ดเวนตีส...แต่ไม่มีโบสถ์ชื่อนี้ในเมืองที่เขาอาศัยอยู่ นะรันเอลอธิษฐานว่า “พระบิดาบนสวรรค์ ถ้าวันที่เจ็ดของสัปดาห์มีความสำคัญสำหรับพระองค์จริง ๆ โปรดคลงใจให้มีแอ๊ดเวนตีสสักคน

หนึ่งมาที่หมู่บ้านที่ข้าพระองค์อาศัยอยู่ และทำการเปิดประชุมเผยแผ่พระกิตติคุณในหมู่บ้าน หรือในเมืองใกล้เคียงด้วย...ทูลขอในนามพระคริสตเจ้า..อาเมน” เขาคิดว่าการตอบคำอธิษฐานของพระเจ้า เป็นการพิสูจน์สองข้อ: (1) พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเขา (2) วันสะบาโตมีความสำคัญสำหรับพระองค์ นะรันเอล อธิษฐานอย่างเดิมในวันต่อมา และในวันต่อมาอีก...นะรันเอลอธิษฐานถ้อยคำเดิมอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย หรือท้อใจ “ถ้าวันสะบาโตเป็นวันบริสุทธิ์ของพระองค์จริง ๆ โปรดส่งชาวแอ็ดเวนตีสมายังหมู่บ้าน หรือเมืองที่อยู่ไม่ห่างออกไปด้วยเถิด....”

ประมาณแปดเดือนผ่านไป มีชาวแอ็ดเวนตีสนคนหนึ่งเดินทางมา นะรันเอลรู้สึกดีใจมาก! ชาวแอ็ดเวนตีสนได้ทำการเปิดประชุมเผยแผ่พระกิตติคุณขึ้น นะรันเอล และนับอีกกว่าร้อยคน ไปร่วมรับฟังคำเทศนาในการประชุมทุกคืน เมื่อการประชุมเผยแผ่เสร็จสิ้นลง มีชายหญิงรวมทั้งนะรันเอลตัดสินใจรับบัพติศมาถึง 50 คน และจากนั้นมีการก่อตั้งโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีสนขึ้นในตัวเมืองนั้น

ปัจจุบันนะรันเอล อายุ 23 ปี เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย กำลังศึกษาหลักสูตรเพื่อที่จะเป็นครูผู้รับใช้พระเจ้าด้วยการสมัครเป็นครูสอนในโรงเรียนของคริสตจักรแห่งหนึ่ง นะรันเอล กล่าวเป็นพยานว่า “พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของผม...ก่อนที่ผู้ประกาศเผยแผ่ความจริงเรื่องวันสะบาโตจะมาเปิดประชุมเผยแผ่ที่เมืองของผม พระเจ้าได้ทรงเอาชนะดวงดวงวิญญาณของผมแล้วคนหนึ่ง”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ จะนำไปสร้างห้องเรียนใหม่ และหอพักเพิ่มขึ้นสำหรับ “วิทยาลัยพยาบาล และศูนย์ฝึกผดุงครรภ์เซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีสน” วิทยาลัยแห่งนี้ตั้งอยู่ในประเทศ “กานา” วิทยาลัยเปิดสอนครั้งแรกด้วยนักศึกษา 22 คน ในปี 2015 และเดี๋ยวนี้เรามีนักศึกษารวม 770 คน ความต้องการนั้นยิ่งใหญ่ แต่เราไม่มีห้องเรียน และหอพักเพียงพอที่จะรับนักศึกษาได้เพิ่มขึ้น สถานบันแห่งนี้เป็นที่องทุ่งแห่งพันธกิจ ตอนนี้เรามีนักศึกษาที่เป็นแอ็ดเวนตีสน 30 เปอร์เซนต์ แต่ละปีเรามีนักศึกษาตัดสินใจรับเอาความเชื่อ และรับบัพติศมาหลายคน...ขอบคุณพี่น้องแห่งความเชื่อทุกท่าน ที่สนับสนุนพันธกิจด้านการศึกษาของพระเจ้าในประเทศ “กานา” ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรแด่ทุกท่าน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่อประจำวันสะบาโตที่ 30 ธันวาคม 2023

ความสำคัญของการเชื่อเชิญ

เล่าโดย ซูซานา...ประเทศกานา

นักศึกษาแอดเวนติสต์สองสามร้อยคน และเพื่อน ๆ ของพวกเขาต่างเข้าไปในโบสถ์ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศ “กานา” ซึ่งตั้งอยู่ในภาคตะวันตกของทวีปแอฟริกา หลังจากการนมัสการจบลง ศาสนาจารย์คนหนึ่งซึ่งเดินทางจากสำนักงานมิชชันมาเยี่ยมนักศึกษาและเชื่อเชิญนักศึกษาผู้มีประสบการณ์ ออกมาพูดเป็นพยานว่าเขา หรือเพื่อน ได้มอบถวายดวงใจของพวกเขาแด่พระเยซูอย่างไร? ท่ามกลางนักศึกษาที่ยังคงอยู่หลังซุ้มโมงนมัสการ หล่อนชื่อ “ซูซานา” วัย 22 ปี

ซูซานา เผยยิ้มแบบอาย ๆ เล่าว่า “ฉันพึ่งมอบถวายดวงใจแด่พระเยซูเพียงไม่กี่เดือนก่อนหน้านี้อ หลังจากที่ได้รู้จักกับเพื่อนนักศึกษาแอดเวนติสต์คนหนึ่ง” จากนั้น “ซูซานา” เล่าในรายละเอียดว่า “สองปีที่แล้ว ในเมืองที่ฉันอาศัยอยู่ ขณะที่ฉันเดินทางกลับบ้านในช่วงวันหยุด พี่สะใภ้ ภรรยาของพี่ชาย ได้เชิญฉันให้ไปโบสถ์แอดเวนติสต์กับครอบครัวของเธอในวันสะบาโตพี่สะใภ้ชื่อ “คอมฟอร์ท ซึ่งเป็นแอดเวนติสต์เพียงคนเดียวในครอบครัว และพี่ชายต้องการมอบถวายบุตรชายชื่อ “ไรซ์ซ์” แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ซูซานา เล่าเป็นพยานต่อว่า “ฉันไม่เคยเข้าไปนมัสการในโบสถ์แอดเวนติสต์มาก่อน หรือจะว่าให้ชัด ๆ ฉันไม่เคยย่างเท้าเข้าไปในบริเวณโบสถ์แอดเวนติสต์มาก่อน แต่เมื่อพี่สะใภ้ชวน ฉันจึงตอบตกลง ประสบการณ์การนมัสการในวันนั้นทำให้ฉันรู้สึกได้ว่าฉันได้เข้าเฝ้าพระเจ้า สิ่งที่ฉันชอบเป็นพิเศษคือดนตรี และการร้องเพลงร่วมกัน ฉันอยากจะกลับไปโบสถ์ แต่พี่สะใภ้ไม่ออกปากชวนอีกเลย เมื่อฉันกลับมาที่มหาวิทยาลัย ฉันได้เป็นเพื่อนกับ “ลิเดีย” ซึ่งเป็นนักศึกษาแอดเวนติสต์

เวลาผ่านไปไม่นาน “ลิเดีย” ได้เชิญ “ซูซานา” ไปร่วมการประชุมอธิษฐานกับกลุ่มแอดเวนติสต์ ซึ่งตอนนั้นมีผู้เข้าร่วมประมาณ 30 คน ทั้งกลุ่มจะร่วมกันร้องเพลง นักศึกษาคนหนึ่งเล่นกีตาร์ประกอบ หลังจากนั้นมีการอธิษฐานเปิดการนมัสการ และอีกคนหนึ่งยื่นขึ้นเทศนาเกี่ยวกับพระเยซู ฉันชื่นชมบรรยายของการประชุมอธิษฐานของกลุ่มนักศึกษามาก และได้ไปร่วมการประชุมอธิษฐานกับ “ลิเดีย” เป็นประจำ

วันหนึ่ง “ลิเดีย” ชวนฉันว่า “เราจะทำการเปิดประชุมเผยแผ่พระกิตติคุณ เธอจะมาร่วมกับเราไหม?” ลิเดีย อธิบายถึงการเปิดประชุมเผยแผ่พระกิตติคุณว่า “กลุ่มนักศึกษาแอดเวนติสต์ และเพื่อนที่ไปร่วมงาน จะใช้เวลาวันหยุดช่วงกลางเทอมที่สอง ซึ่งจะมาถึงในอีกสองสัปดาห์ เราจะเดินทางไปเมืองแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ห่างจากมหาสมุทรประมาณ 20 กิโลเมตร เมื่อไปถึงเราจะเดินไปแจกใบปลิวล่วงหน้าสองวัน เพื่อบอกชาวบ้านชาวเมือง ถึงการประชุมเผยแผ่พระกิตติคุณ และเชื่อเชิญชาวเมืองมาร่วมฟังข่าวดีในการประชุม ซึ่งจะมีศาสนาจารย์แอดเวนติสต์คนหนึ่งเป็นผู้เทศนา ณ ศาลาประชาคมของเมือง ในช่วงที่มีการเปิดการประชุม จะมีรถตู้สามคันจากมหาวิทยาลัยไปส่งและรับพวกเรากลับมาที่มหาวิทยาลัย “ซูซานา” ตอบว่าเธอยินดีรับอาสาช่วยงานนี้

ซูซานา เข้าร่วมกับนักศึกษาอีก 25 คน ทั้งหมดเป็นแอดเวนติสต์ พวกเขาเดินทางไปตั้งแต่เช้า ทำการออกไปแจกใบปลิว และเชื่อเชิญชาวเมืองให้มาฟังข่าวดีในการประชุมในตอนเย็น ปรากฏว่ามีชาวเมืองมาฟังในการประชุมมากกว่า 50 คนในแต่ละคืน ณ ตอนเริ่มต้นของการเปิดประชุม ลิเดียได้ถาม “ซูซานา” ว่า เธอต้องการจะรับบัพติศมาไหม? “ต้องการสิ” ซูซานา ตอบ

ขณะที่ชูชานา รับฟังข่าวพระกิตติคุณแต่ละคืนจากอาจารย์ผู้นำเสนอ ความปรารถนาที่จะรับบัพติศมาในใจของ “ชูชานา” เพิ่มขึ้นทุกวัน ชูชานามีความสนใจเป็นพิเศษ เมื่ออาจารย์ผู้เทศนานำเสนอเรื่อง “วันสะบาโต วันที่เจ็ดของสัปดาห์ เป็นวันสะบาโต หรือวันบริสุทธิ์แท้จริงที่พระคัมภีร์บอกไว้” ชูชานาสังเกตว่าอาจารย์ผู้เทศนานำข้อพระคัมภีร์มากล่าวอ้างอิงในทุกรายละเอียด ชูชานารักดนตรี และการร้องเพลง เธอทราบดีว่าขั้นต่อไปเธอต้องการทำอะไร? เธอสงสัยเพียงว่าจะมีการเชิญชวนเกิดขึ้นหรือเปล่า?

ณ วันสุดท้ายของการประชุมเผยแพร่พระกิตติคุณ “ลิเดีย” ได้ถาม “ชูชานา” อีกครั้งหนึ่งว่า “ชูชานา เธอต้องการรับบัพติศมาจริง ๆ หรือ?” ชูชานา ตอบชัดถ้อยชัดคำว่า “แน่นอน เดียวนี้ฉันแน่ใจว่า ฉันพร้อมที่จะรับบัพติศมา!” ศาสนาจารย์ผู้ประกาศพระกิตติคุณ ได้เชื้อเชิญผู้มาร่วมประชุมที่ประสงค์จะรับบัพติศมาให้ยืนขึ้น และเดินออกมาข้างหน้า ปรากฏว่า “ชูชานา” เป็น 1 ใน 20 คน ที่เดินออกมาข้างหน้าห้องประชุม

ในโอกาสต่อมาของคืนนั้น คือพิธีบัพติศมา “ลิเดีย” รู้สึกดีใจ และตื่นเต้นมาก เมื่อ “ชูชานา” ขึ้นมาจากอ่างรับบัพติศมา “ลิเดีย” โผเข้าไปกอดชูชานาไว้แน่นจนไม่อาจพูดแสดงความยินดีออกมาได้ทันที! จนหนึ่งนาทีผ่านไป ลิเดีย จึงพูดแสดงความยินดีออกมาได้ หลังวันรับบัพติศมา ยังมีวันหยุดเหลืออยู่อีก 5 วันก่อนมหาวิทยาลัยเปิดเรียน ชูชานา รีบเดินทางกลับบ้านเกิดของเธอ และบอก “คอมฟอร์ท” พี่สะใภ้เกี่ยวกับการรับบัพติศมาของเธอ “คอมฟอร์ท” รู้สึกดีใจจนออกนอกหน้า และสวมกอดเธอไว้แน่น พี่สะใภ้คงคิดว่า “ต่อไปนี้หล่อน ไม่ใช่ชาวแอดเวนติสคนเดียวในครอบครัวอีกต่อไป!”

บางคนอาจตั้งคำถามว่า “เหตุใด ชูชานา มอบถวายดวงใจของเธอให้พระเยซู?” ไม่มีข้อกังขาใด ๆ เลยว่าเป็นพระวิญญูณบริสุทธิ์ที่ตรัสกับจิตใจของเธอ แต่ขั้นตอนได้เริ่มต้นจาก “การเชื่อเชิญอย่างง่าย ๆ ให้她去เยี่ยมโบสถ์” ชูชานา กล่าวเป็นพยานว่า “เมื่อไปเยี่ยมโบสถ์แอดเวนติสในครั้งแรก ฉันชอบวิธีการที่พวกเขานมัสการ” แต่ฉันก็ไม่ได้รับการเชิญให้กลับไปอีก ดังนั้นฉันจึงไม่ได้กลับไป ฉันรอคอยคำเชิญชวนอีกครั้งหนึ่ง และแล้วเมื่อฉันไปศึกษาที่มหาวิทยาลัย ฉันถูกเชิญให้ไปร่วมนมัสการ และฉันได้ไปตามคำเชิญนั้น และในที่สุดฉันได้รับการเชิญให้ไปร่วมงาน และเชิญในเชิงตั้งคำถาม ให้รับเอาพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ซึ่งฉันก็ได้ตอบรับทุกคำเชิญชวน!”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ จะนำไปขยายงานด้านการศึกษาของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส สำหรับสองโครงการในเขตสำนักงานภาค “ตะวันตก-กลางทวีปแอฟริกา” เงินถวายจะกลายเป็นกองทุนเพื่อการก่อสร้าง ห้องเรียนใหม่หลายห้อง และหอพักใหม่หลายหลัง สำหรับวิทยาลัยพยาบาล และศูนย์ฝึกผดุงครรภ์เซเวนธ์เดย์แอดเวนติส” ในประเทศ “กานา” สถาบันที่ “ชูชานา” กำลังศึกษาอยู่ และกองทุนอีกส่วนหนึ่งจะนำไปเปิดโรงเรียนแบบใช้สื่อสองภาษา ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้เรื่องของพระเยซู และวิชาต่างๆ ในภาษาอังกฤษ และฝรั่งเศส ..ขอบคุณพี่น้องในพระคริสตทุกท่านที่วางแผนถวายทรัพย์ด้วยความเอื้ออารีในไตรมาสนี้ ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่าน รวมทั้งครอบครัวของท่านด้วย...ในนามพระคริสต์เจ้า...อาเมน.

